

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મ સંવત : ૩૮/૩૯

વીર સંવત : ૨૪૫૯/૬૦

વિક્રમ સંવત : ૧૯૮૯/૯૦

પુસ્તક : ૩૧

સર્ગ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભારતીય, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૨

વિષય-પરિચય.

૧ મોંગલ્યારાધન	...	...	...	...	વેલચંદ્ર ધનજી	...	૧
૨ નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન	...	...	...	...	(સભા)	...	૩
૩ કર્મસ્વરૂપ અને ફળ	...	...	...	...	ગાંધી.	...	૧૧
૪ આરોગ્યતા	...	...	...	...	નરોત્તમ ખી. શાહ.	...	૧૩
૫ જીવન સિદ્ધિ	...	...	...	...	વી. એમ. શાહ ખી. એ.	...	૧૫
૬ ધ્યેયચુક્યો માનવી !	...	...	...	...	નાગરદાસ મગનલાલ દોશી ખી. એ....	...	૨૦
૭ ભાવનાનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ	...	...	...	...	સં કં વિં	...	૨૨
૮ દશવિધ ધર્મ.	...	...	...	...	..	...	૨૩
૯ શ્રી કલ્પસૂત્ર વાંચન માટે શું કરવું ?	...	...	...	...	...	...	૨૫
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	...	...	૨૫

તૈયર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

સામાયિક ચૈત્યવંદન સૂત્ર-શબ્દાર્થ-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

ખાજાઅબ્યાસીઓને પોતાના અબ્યાસમાં બહુ જ સરલ પડે તેવી રીતે આ બુકમાં આપવામાં આવેલ છે.

સામાયિક સૂત્રની બુક આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ બુકમાં કેટલીક વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે જોવાથી વાચક બાણી શકશે; તેટલું જ નહીં પરંતુ શ્રીમતી જૈન કોન્ફરન્સ એજ્યુકેશન બોર્ડના ધાર્મિક અબ્યાસક્રમમાં દાખલ કરેલ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિઓ વગેરે પણ આ બુકના પાછળના ભાગમાં પૂરવણી તરીકે આપવામાં આવેલ છે, કે જેથી આ બુક પ્રમાણે સામાયિકસૂત્રના અબ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અબ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ બુક તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ બુકની કિંમત માત્ર નામની જ અઢી આના રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને ખાજાકો વિશેષ લાભ લઈ શકે તે હેતુને લઈને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ભાવનગર તરફથી પ્રકાશિત થયેલા પુસ્તકોમાંથી ફક્ત નીચેનાજ સીલીકમાં છે.

આ સલા તરફથી અત્યારસુધી કુલ ૧૬૦ ગ્રંથો વિવિધ સાહિત્યના પ્રસિદ્ધ ગ્રંથો
છે, તેમાંથી સીલીક રહેલા મળતાં પુસ્તકો નીચે પ્રમાણે બે પાનામાં છે.

* (સંસ્કૃત ભાગધી અને મૂળ ટીકાના ગ્રંથો)

૨૩ સુકત રતનાવલી ...	૦-૪-૦
૨૪ મેઘદૂત સમરમા લેખ ...	૦-૪-૦
૨૫ ચેતોદૂત ...	૦-૪-૦
૫૧ સુકૃત સંકીર્તનમ્ ...	૦-૮-૦
૫૬ કરુણા વંશાયુધ નાટક ...	૦-૪-૦
૫૯ કૌમુદી મિત્રાનંદમ્ ...	૦-૬-૦
૬૦ પ્રભુદ શહીણીયમ્ ...	૦-૫-૦
૬૧ ધર્માબ્યુધ્યમ્ ...	૦-૪-૦
૬૪ સિદ્ધપ્રાણનં સદીકમ્ ...	૦-૫-૦
૬૬ અંધદેવદય ત્રિભંગી પ્રકરણમ્ ...	૦-૧૦-૦
૬૭ ધર્મ પરીક્ષા ...	૧-૦-૦
૬૯ એધ્યયવંદણ મહાભાસં ...	૧-૧૨-૦
૭૦ પ્રત્યાપદતિ ...	૦-૨-૦
૭૨ યોગદર્શન તથા યોગવિશિકા ...	૧-૮-૦
૭૩ મંડલ પ્રકરણ ...	૦-૪-૦
૭૪ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણમ્ ...	૦-૧૨-૦
૭૫ ચન્દ્રવીરરાજા-ધનધર્મ સિદ્ધદત્ત કપિલ-સુમુખ નૃપાદિ મિત્ર ચતુષ્ક	
કથા ચતુષ્ટયમ્ ...	૦-૧૧-૦
૭૬ જૈન મેઘદૂતમ્ ...	૨-૦-૦
૭૭ શ્રાવક ધર્મ વિધિપ્રકરણમ્ ...	૦-૮-૦
૭૮ ગુરુતત્વ વિનિશ્ચય ...	૩-૦-૦
૭૯ ઐશ્વર્ય સ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા ...	૦-૪-૦
૮૦ વસુદેવદિહી પ્રથમ ખંડ ...	૩-૮-૦
૮૧ વસુદેવદિહી પ્રથમ ખંડ દ્વિતીય અંશ ...	૩-૮-૦
વસુદેવદિહી દ્વિતીય ખંડ ...	૭ પાન છે.
શ્રીબૃહત્કથા સૂત્રમ્ પ્રથમ ખંડ. „	
શ્રીબૃહત્કથા સૂત્રમ્ દ્વિતીય ખંડ, „	
કર્મગ્રંથ.	

(પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન
ઐતિહાસિક ગ્રંથો.)

૫ દ્રૌપદીસ્વયંવરમ્ ...	૦-૪-૦
૬ પ્રાચીન જૈનલેખ સંગ્રહ ભાગખીજો ૩-૮-૦	
૭ જૈન ઐતિહાસિક ગુજર્ કાવ્ય સંચય ...	૨-૧૨-૦

(અન્ય ગ્રંથો)

અનુત્તરોવવાપ્ત સૂત્ર. ...	૦-૬-૦
નયોપદેશ ...	૧-૦-૦
ગાંગેયભગ્ય પ્રકરણમ્ ...	૦-૪-૦

(ચુજરાતી.)

તત્વનિર્ણયપ્રાસાદ ...	૧૦-૦-૦
આત્મવર્ણન પૂજા સંગ્રહ ...	૧-૮-૦
પંચ પ્રતિકમણ મૂળ ...	૦-૮-૦
પંચ પ્રાતકમણ વિધિયુક્ત ...	૦-૧૦-૦
દેવસીરાષ્ટ્ર પ્રતિકમણ મૂળ ...	૦-૩-૦
(પાઠશાળા માટે સો નકલના)	૧૨-૮-૦
દેવવંદન માળા ...	૧-૦-૦
પૂજા સંગ્રહ ભાગ ૧ થી ૪ ...	૨-૦-૦
જૈન શીતા ...	૧-૦-૦
નવપદ ઓળા વિધિ ...	૦-૧૨-૦
શ્રીપાળ રાગનો રાસ ...	૩-૦-૦
સતર ભેદી પૂજા હારમોનીયમ..	
નોટસન સારીગમ સાથે ...	૦-૪-૦
પ્રમેયરત્નકોષ ...	૦-૮-૦
સંજ્ઞન સન્મિત્ર ...	૪-૦-૦
નવતત્વ અને ઉપદેશ આવની (પ્રો. હીરાભાઈ રતિકલાલ)	૪-૦-૦
જૈનભાગુ ...	૦-૮-૦
વિમળ વિનોદ ...	૦-૧૦-૦
વિશેષ નિર્ણય ...	૦-૪-૦
ચૌદ રાજલોક પૂજા ...	૦-૧-૦
સો નકલના ...	૫-૦-૦
સમ્યક્ત્વ દર્શન પૂજા સો નકલના	૫-૦-૦
અવિદ્યા અંધકારમાર્ગ ...	૦-૪-૦
શ્રી નવપદ પૂજા ગંભીર વિ. કૃત	૦-૨-૦

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

• નંબરવાળા ગ્રંથો સલાએ પ્રકટ કરેલ છે.

*ગુજરાતી-ભાષાંતરના ગ્રંથો.

મળી શકતાં ગ્રંથોનું લીસ્ટ.)

૧ શ્રી જૈનતત્ત્વાદર્શ ...	... ૫-૦-૦	૪૨ શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા ...	૧-૦-૦
૨ શ્રી નવ તત્ત્વનો સુંદર બોધ ...	૦-૧૦-૦	૪૪ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાળા	૧-૮-૦
૪ શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ ...	૦-૬-૦	૪૫ સુમુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકાની	
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ...	૦-૮-૦	કથા ...	૧-૦-૦
૯ શ્રી નયમાર્ગદર્શક ...	૦-૧૦-૦	૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર ...	૨-૦-૦
૧૦ હંસ વિનોદ ...	૦-૧૨-૦	૪૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા.૧લો	૨-૦-૦
૧૨ કુમાર વિહારશતક ...	૧-૮-૦	૪૮ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ...	૧-૦-૦
૧૩ શ્રી જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા.૨ જો.	૨-૮-૦
૧૪ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા		૫૦ શ્રીદાનપ્રદીપ ...	૩-૦-૦
ભાષાંતર ...	૦-૬-૦	૫૧ શ્રીનવપદજી પૂજા (અર્થ સહિત)	૧-૪-૦
૧૬ શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન		૫૨ કાવ્ય સુધાકર ...	૨-૮-૦
સ્તવનાવલી ...	૦-૬-૦	૫૩ શ્રી આચારોપદેશ ...	૦-૮-૦
૧૭ શ્રી મોક્ષપદ સોપાન ...	૦-૧૨-૦	૫૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ...	૧-૦-૦
૧૮ ધર્મખિન્દુ આવૃત્તિ ખીજી ...	૨-૦-૦	૫૫ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણુ સૂત્ર (અર્થ	
૧૯ શ્રી પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા ...	૦-૧૪-૦	સહિત) શાસ્ત્રી ...	૧-૧૨-૦
૨૧ શ્રી શ્રાવક કલ્પતરુ ...	૦-૬-૦	૫૬ શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ ...	૦-૬-૦
૨૨ શ્રી આત્મપ્રબોધ ...	૨-૮-૦	૫૭ કુમારપાળ પ્રતિબોધ ...	૩-૧૨-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાઘડ ...	૧-૦-૦	૫૮ જૈન નરરત્ન “ભામાશ” ...	૨-૦-૦
૨૭ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા		૫૯ આત્માનન્દ સલાની લાઘવેરીનું	
(અર્થ સહિત) ...	૦-૮-૦	અક્ષરાનુક્રમ લીસ્ટ ...	૦-૧૪-૦
૨૮ શ્રી તપોરત્ન મહોદધિ ભા.૧-૨	૧-૦-૦	૬૦ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ...	૧-૧૧-૦
૨૯ શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપ સ્તવ ...	૦-૪-૦	૬૧ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ...	૧-૧૨-૦
૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર ...	૦-૮-૦	૬૨ શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર ...	૧-૦-૦
૩૩ સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ભાષાંતર ...	૧-૦-૦	૬૩ ધર્મ પરીક્ષા ...	૧-૦-૦
૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા		૬૪ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર ...	૧-૮-૦
(દ્વિતીય પુષ્પ) ...	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત્ર	છપાય છે.
૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરીક્ષા ...	૦-૪-૦	સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	
૩૭ શ્રી ગુરુ ગુણમાળા ...	૦-૬-૦	શ્રી પંચપ્રતિક્રમણુસૂત્ર અર્થ સહિત	
૩૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી ...	૦-૫-૦	(ગુજરાતી)	
૪૦ શ્રી શાનામૃત કાવ્યકુંજ ...	૦-૮-૦	શ્રી દેવસીરામ પ્રતિક્રમણુ અર્થ સહિત	
		(ગુજરાતી)	

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સલા-ભાવનગર.

* ખીજી નવા ગ્રંથો પ્રેસમાં છે અને અમુક ગ્રંથોની ચોજતા શરૂ છે.

લાઇફ મેમ્બર.

❖ આ સભાનાં લાઇફમેમ્બર સાહેબોને થતો અપૂર્વ ગ્રંથોનો લાભ-❖

કોઇપણ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન આ સભામાં સભાસદ તરીકે દાખલ થઇ શકે છે. એક સાથે રૂ ૫૦૦) આપનાર ગૃહસ્થ આ સભાના પેદ્રન (માનવંતા મુરખી) થઇ શકે છે. તેઓશ્રીને સીલીકમાં હોય તે ધારા પ્રમાણે આગલા તથા તે પછી છપાતા કોઇપણ ગ્રંથ અને માસિક બેટ આપવામાં આવે છે.

એક સાથે રૂ ૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઇ શકે છે.

એક સાથે રૂ ૫૦) આપનાર બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઇ શકે છે.

જૈન લાઇબ્રેરી, શાળા કે સંસ્થા મેમ્બર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થવા માગે તો રૂ ૫૦) ભરવાથી બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોના હક્કો ભોગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની જાહેરી સુધી બેટ આપવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા બે રૂપીયાની કિંમત સુધીના દરેક ગ્રંથની એક એક નકલ બેટ આપવામાં આવશે. ઉપરાંતની કિંમત લઇ બેટ મળી શકે છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ તેમની જાહેરી સુધી બેટ આપવામાં આવે છે.

શ્રી ઉપયોગી વાંચનમાળાની યોજના.

અમારું સીરીઝ ગ્રંથમાળા ખાતું.

એક હજાર કે તેથી વિશેષ રકમ આપનાર જૈન અંધુઓ કે જહેનોના નામે ઉત્તરોત્તર અનેક ગ્રંથો પ્રકટ કરી જ્ઞાનોદ્ધાર યાને જ્ઞાનભક્તિનું કાર્ય, સભા, (સાથે તે રકમ આપનાર પણ અનેક અંધુઓ તેનો લાભ લઇ) કરી રહેલ છે. સાથે અનેક સાહિત્યના ગ્રંથો પણ સભા પ્રગટ કરી રહેલ છે. આ સભાના લાઇફ મેમ્બરોને પણ અનેક સુંદર મોટા ગ્રંથોનો (કોઇપણ બદલો લીધા વગર) લાભ મળી રહેલ છે. તે રીતે કોઇપણ સંસ્થા કરી શકેલ નથી જે સાહિત્યરસિક સર્વ અંધુઓ જાણે છે.

અત્યારસુધી અનેક જૈન અંધુઓ તેવી રકમ સભાને સુપ્રત કરી પોતાના નામથી ગ્રંથમાળા પ્રકટ કરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરી રહેલ છે, તેનું શુભ અનુકરણ કરી હાલમાં શ્રોમતી કસ્તુર જહેને પણ એક રકમ તે માટે (શ્રી ઉપયોગી સીરીઝ પ્રગટ કરવા) આ સભાને સુપ્રત કરેલ છે; તેમાંથી ઉત્તરોત્તર શ્રી ઉપયોગી (સતી ચરિત્રો, શ્રી ઉપયોગી વિષયોના) ગ્રંથો પ્રકટ કરવાનું આ સભાએ શરૂ કરેલ છે. તેવી રીતે અન્ય જહેનોએ પણ જ્ઞાનભક્તિ અને ઉદ્ધાર કરી લાભ લેવાનો છે. સીરીઝના ધારાધારણ બીજા પેઢ ઉપર છે. આ લાભ દરેક જૈનઅંધુઓ અને જહેનોએ લેવા જેવો છે.

સ્વર્ગવાસી આત્મજનોના સ્મરણાર્થે ને ભક્તિ સાથે જ્ઞાનની સેવા કરવાનું ને સ્મરણ સાચવવાનું આ અમૂલ્ય સાધન છે-અમરનામ કરવાનું પણ સાધન છે.

કોઇ પણ સ્થળે પૂરતી ખાત્રી કર્યા સિવાય લખાણ કે બીજાથી લલચાઇને રકમ આપતાં પહેલાં અવશ્ય વિચારવાનું છે. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-લાવનગર.

તમારું નામ અમર કરવું હોય તો

આટલું વાંચી નિર્ણય કરી લ્યો.

આ જગતમાં જન્મ ને મરણ પ્રત્યેક પ્રાણીને માટે સળથેલ છે, જેથી મનુષ્યો જ્ઞાન શુદ્ધિ વડે પોતાના માટે આત્મકલ્યાણનો માર્ગ શોધી કાઢે છે; જેથી તમારે આ જીવનમાં તમારું નામ અમર રાખવું હોય, જ્ઞાનભક્તિ કરવી હોય, જેન સાહિત્ય સેવા કરી જ્ઞાન ઉપાર્જન કરવું હોય તો તે આત્મિક ઉન્નતિ માટે નીચેની યોજના વાંચી-વિચારી આજે જ આપ નિર્ણય કરો અને આપના નામની અંધમાઘા પ્રસિદ્ધ કરાવી અમૃત્ય લાભ મેળવો.

યોજના.

૧ જે મૃદસ્થ યોજામાં યોજા રૂ. ૧૦૦૦) એક હજાર આ સલાને આપે તેમના નામથી અંથમાળા (સીરીઝ) (ગ્રંથો) આ સલાએ દરેક વખતે નીચેની શરતે પ્રકટ કરવા.

૨ સીરીઝનો પ્રથમ ગ્રંથ છપાવવાને માટે વધારેમાં વધારે રૂ. ૧૦૦૦) સુધીનો આ સલાએ વ્યય કરવો.

૩ જાહેર લાઇબ્રેરી કે જાંડાર તેમજ સાહ્યુ-સાધ્વી મહારાજ વગેરેને અમુક સંખ્યામાં ગ્રંથો સીરીઝના નિયમ મુજબ જે જે ભેટ અપાય તે તે 'સીરીઝવાલાની વતી સભા મારફત ભેટ' મોકલવામાં આવશે.

૪ તે સીરીઝની છપાતી દરેક છુકની પચીસ કોપી જે મૃદસ્થના તરફથી આ અંથમાળા છપાય તેમને ભેટ આપવામાં આવશે.

૫ તે સીરીઝના પ્રથમ યોજામાં યોજા અડધા ગ્રંથો ખપી ગયા હોય તે સમયે ઉપ-જેથી તે રકમના પ્રમાણમાં તે મૃદસ્થના નામથી બીજો ગ્રંથ (સીરીઝનો) સલાએ છપાવવો શરૂ કરવો. એ જ કથ અચવી સીરીઝના બીજા ગ્રંથો સલાએ નિરંતર છપાવવા.

૬ અંથમાળાના પ્રથમના એક જ ગ્રંથમાં સીરીઝવાળા મૃદસ્થનું 'હું' જીવનચરિત્ર, ફોટોગ્રાફ અને અર્પણપત્રિકા તેમની હસ્તાતુસાર આપવામાં આવશે.

નીચે પ્રમાણેના મહાસયોની ઉદારતાથી તેમના નામથી અંથમાળાઓ પ્રકટ થઈ ચૂકી છે અને થશે.

૧ શેઠ આણંદજી પુરષોત્તમદાસ.	૨ વોરા હઠીસંગજાઈ જવેરચંદ.
૩ શ્રીમાન સુખસાગરજી મહારાજ.	૪ શ્રીમાન આચાર્યશ્રી શુદ્ધિસાગરજી મહારાજ.
૫ વકીલ હરીચંદ નથુભાઈ.	૬ શ્રી આત્મવલ્લભ અંથમાળા.
૭ શેઠ નાગરદાસ પુરષોત્તમદાસ-રાણપુર.	૮ શેઠ જવેરભાઈ ભાઈચંદ.
૯ શાહ મયનલાલ ઝોધવજી.	૧૦ શેઠ અમરચંદ હરજીવનદાસ.
૧૧ શેઠ દીપચંદ માંડાભાઈ.	૧૨ શેઠ ફૂલચંદ ત્રીકચજી.
	૧૩ શ્રીમતી કસ્તૂરબહેન.

ઉપરના મહાસયોએ પોતાની લક્ષ્મીને સહવ્ય કર્યો છે. આપ પણ વિચારીને તે રસ્તે ચાલવા પ્રયત્નશીલ થઈ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં આપનું નામ અમર કરશો તેમ હૃદયીએ બીજો.

લખો:—શ્રી જેન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

બાહ્યવિષયવ્યામોહમપહાય રત્નત્રયસર્વસ્વભૂતે આત્મજ્ઞાને પ્રયતિ-
તવ્યમ્, યદાહુર્વાહ્યા અપિ—“ આત્મા રે શ્રોતવ્યો મન્તવ્યો નિદિ-
ધ્યાસિતવ્ય ” ઇતિ । આત્મજ્ઞાનં ચ નાત્મનઃ કર્મભૂતસ્ય પૃથક્ કિ-
શ્ચિત્, અપિ ત્વાત્મનશ્ચિદ્રૂપસ્ય સ્વસંવેદનમેવ સ્મૃયતે, નાતોડન્યદાત્મ-
જ્ઞાનં નામ, એવં દર્શનચારિત્રે અપિ નાત્મનો મિત્રે । એવં ચ ચિદ્રૂ-
પોડયં જ્ઞાનાદ્યાશ્રયાભિરભિધીયતે । નનુ વિષયાન્તરવ્યુદાસેન કિમિ-
ત્વાત્મજ્ઞાનમેવ સ્મૃયતે ? વિષયાન્તરજ્ઞાનમેવહ્યજ્ઞાનરૂપં દુઃખં છિ-
ન્યાત્ । નૈવમ્, સર્વવિષયેઽય આત્મન એવ પ્રધાનત્વાત્, તસ્યૈવ કર્મ-
નિવન્ધનશરીર પરિગ્રહે દુઃખિતત્વાત્, કર્મચ્છયે ચ સિદ્ધસ્વરૂપત્વાત્ ॥

યોગશાસ્ત્ર સ્વોપજ્ઞવિવરણ-શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૧૯. આવળ. આત્મ સં. ૩૯. { અંક ૧ લો.

માંગલ્યારાધન.

(દેશી—મગ મુઝ બહાલા બાળ પંખી વન બોલે.)

(૧)

“ અહિન્-સિદ્ધ-સૂરિ વાચક, સાધુ સકલ સાથે;
દંસણુ-નાણુ-ચરણુ-તપ એ, નવવિધ સંગાથે. ” અહિન્

(૨)

નવપદ વા સિદ્ધચક્ર, શાસ્ત્રસિદ્ધ બણે;
આરાધનાથી ઇષ્ટ સિદ્ધિ—નવ નિધિ પ્રમાણે. અહિન્

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૩)

મંગલ સર્વમાંહી પ્રથમ, શ્રેષ્ઠ મંગલ એ છે;
કલ્યાણ કેલી કારણ તારક,—ભવોદયિનું જે છે. અહીંન

(૪)

સકલ ધર્મમાં પ્રધાન, “ધર્મ જૈન જાણો”
વીતરાગ વાણી સત્યરૂપે, દે દેય થી પિઠાણો. અહીંન

(૫)

શ્રી શ્રીપાલરાય સાથે, મયણાસુદરી સાથે;
મંત્ર-જન-તંત્ર-યંત્ર, વિદિ સહિત આરાધે. અહીંન

(૬)

દુષ્ટ રોગ દૂર ગયો, કુષ્ટિ સર્વ સાથે;
રાજ્ય રિદ્ધિ પ્રાપ્ત કીધી, પુણ્યકેરા પાથે. અહીંન

(૭)

“વર્તમાનમાં સમાજ, શાન્તિ આહે સાચી”
દેહ્ય શુદ્ધિ વિણ વાત, સર્વથા છે કાચી. અહીંન

(૮)

છાડી માન ગુમાન સર્વ, ઐક્યતા જમાવો;
અગ્રસ્થાન ત્યાગનું, છે જૈનનું જણાવો. અહીંન

(૯)

યોગ્યાયોગ્યનો વિચાર, યોગ્યતાથી જાણો;
આત્મહિત તત્ત્વવિદ્, તત્ત્વતઃ પિઠાણો. અહીંન

(૧૦)

“નૂતન વર્ષે મંગલમય, આરાધનાને કાજે”
આ નંદ આત્માનંદ નો, સત્કર્મમાં વિરાજે. અહીંન

(વેલચંદ ધનજી.)

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

૩

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ મોક્ષમાર્ગને પ્રધાન કરી સમસ્ત બાહ્ય પ્રકાશોની આરપાર થઈને માનસિક શક્તિઓદ્ધારા આંતર પ્રકાશને પ્રકટાવતું, સંયમ, વિરતિ, ચારિત્ર અને યોગ એ વસ્તુતઃ શું છે? તેમજ તેની અસર આત્મા ઉપર વિવિધ પથે કેટલી મર્યાદાઓ ઉલ્લંઘીને પ્રકટાવી શકે છે? વિગેરે વિગેરે ધાર્મિક વિષયોને અર્થતું અને જૈનસૂત્રિમાં ભવ્યાત્માઓને યોગાવંચકપથે જાગૃતિ અર્પતું આત્માનંદ-પ્રકાશ આજના મંગલમય દિવસે ૩૧ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે; પ્રવેશ કરતાંની સાથેજ વાર્ષિક સરવૈયાના નિયમાનુસાર આધ્યાત્મિક જગતમાં રહેલા સમગ્ર પ્રાણિ વર્ગની સાથે સમન્વય સાધી સ્વગત પ્રશ્ન પૂછે છે કે ત્રીશ વર્ષ સુધી જનસમાજની સેવા કરતાં મેં જુદી જુદી ભૂમિકાઓના આત્મામાં સંસ્કાર બીજો આપ્યાં છે કે કેમ? જેમ સંયમપૂર્વકની યુવાન વય મનુષ્ય જીવનનું અમૂલ્ય વિકસિત પુષ્પ છે તેમ આત્માની યુવાવસ્થા એ અંતરાત્મ અવસ્થા છે; આ અંતરાત્મ અવસ્થામાં રહી સ્વનામની સાર્થકતા થઈ શકી છે કે કેમ? તે વખતે આંતર ધ્વનિ થાય છે કે અતિ ઉદ્ધામ નહિં તેમજ અતિ વિનીત નહિં એવા મધ્યમ માર્ગમાં—મંડનાત્મક પદ્ધતિએ (constructive point of view) ત્રીશ વર્ષના પ્રયત્નની સુંદર અસર થઈ ચુકી છે; કેમકે જૈન-દર્શનના કથન પ્રમાણે ક્રિયા વંધ્ય હોતી જ નથી તો સદામયથી પ્રેરાએલી સત્ક્રિયાનું પ્રેરક બળ (motive power) સારામાં સારાં ફળો કેમ પ્રકટાવી ન શકે?

કુદરતનો નિયમ સ્થૂળ જગતમાં તેમ જ માનસિક જગતમાં કાર્ય કરી રહેલ છે; કોઈ પણ અવસ્થા એવી નથી કે જેમાં એ નિયમનું કાર્ય ક્ષણભર રોકી થકાય; જીવનની પ્રત્યેક અવસ્થા નિયમબદ્ધ છે; એ ન્યાયે પ્રસ્તુત પત્ર કાંઈક અંશે પોતાના અત્યાર સુધી ફેલાવેલા વિચારો માત્રથી ‘વિરામ ચિન્હ’ સુકવા માગતું નથી; પરંતુ તે વિચારોને આચારમાં (action) સુકવા ઠઠપણે જણાવે છે; અને તે માટે વિચારો અને આચારોનું સંગઠન કેમ થાય તે આતર પ્રસ્તુતઃ વર્ષમાં પ્રબળતાથી વિચારોનું વાતાવરણ જમાવવા ઇચ્છે છે અને વાંચકોમાં તદ્દજ્ઞાનમેવ ન મવતિ યસ્મિન્નુદિતે વિમાતિ રાગમણઃએ વાક્યને અંતરમાં ઉતારવા (introspection) પ્રેરવા ઇચ્છે છે; ઘડીઆળ એ જેમ અનંત કાળનું મર્યાદાસૂચક ચિન્હ છે તેમ આ પત્ર અનંત આત્માનંદનું મર્યાદિત સ્વરૂપ છે જે દ્વારા ઉચ્ચ આત્માઓ ઉપાદાન કારણ રૂપ સ્વ આત્મામાંથી અનંત આનંદ પ્રકટાવી શકશે એ નિર્વિવાદ છે.

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રસ્તુત ૩૧ની સંજ્ઞા સિદ્ધ પરમાત્માઓના ઉજ્જવળ ગુણોની સંખ્યાનું સૂચન કરે છે. અષ્ટ કર્મોના આવરણોને લેદી જે સિદ્ધ પરમાત્મઓ જ્ઞેયની નવનવી વર્તનામાં ઉત્પાદ વ્યય ક્ષુવ રૂપે જગતના જડ ચૈતન્ય ભાવોને તેમજ સ્વદ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવના રહસ્યોને કૈવલ્યથી નિહાળી-જાણી રહ્યા છે તેમના અનંત ગુણોનો વિકાસ (Developed virtues) આપણી મર્યાદિત દૃષ્ટિમાં પ્રવેશ કરાવવા માટે મધ્યમરીતે એકત્રીશ ગુણોનો વિકાસ જ્ઞેનદર્શનાનુસાર ગણાયેલો છે; ગુણોની સંખ્યા ઉપલબ્ધ થતાં સિદ્ધપદની એકાગ્રતા (Concentration of mind) પૂર્વક આરાધના કરવામાં આવે તો અવશ્ય આત્માનો સ્વાભાવિક આનંદ આત્મામાંથી પ્રકટે છે; અભિસંધીજ વીર્યથી આ સિદ્ધપદનું ધ્યાન કરતાં કરતાં અપૂર્વ શક્તિનું પ્રવર્તન બળ (Spiritual motive power) પ્રકટતાં વાંચકોને આંતરશત્રુઓનો વિજય કરાવવાના સંસ્કારો પ્રકટાવવામાં પ્રસ્તુત પત્ર પોતાનું નૂતન વર્ષ સાર્થક થશે એવા મંગલમય વિચારોથી નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશતાં ગારવ યુક્ત અભિનંદન લે છે.

એક તત્ત્વજ્ઞાની કહે છે કે ‘સંતોષ’ એ આધ્યાત્મિક જીવન છે અને ‘અસંતોષ’ એ આધ્યાત્મિક મરણ (Spiritual death) છે. જન્મ સાથે મૃત્યુ સંકળના થઇ ચુકેલીજ હોય છે. પરંતુ આધ્યાત્મિક જીવન (Spiritual existence) માટે અજ્ઞાન અને અસંતોષનો વિષય (absorption) થવો જોઇએ; વિલય પ્રાપ્ત થતાં પ્રકાશમય દિવ્ય જગતમાં જન્મ, જરા, મરણ, વ્યાધિ અને અવ્યવસ્થા આદિ કશુંજ રહેતું નથી; સ્થળ કાળ અને કાર્યકારણની મર્યાદાઓ તુટી પડેલી હોય છે; ત્રણે કાળ તેમને એકજ કાળ છે; કાળની વ્યાખ્યા શાસ્ત્રમાં એવા પ્રકારની છે કે ‘જે નવાનું જૂનું કરે છે તે કાળ છે;’ વસ્તુસ્થિતિ આમ હોઇ આધ્યાત્મિક સ્થિતિમાં કાળની મહત્ત્વતા નથી; ત્યાં તો પુરુષાર્થની મહત્ત્વતા છે; જે વખતે આત્માની ભૂમિકા (surface) તૈયાર થઇ તેજ વખતે નિરવધિ આનંદ અનુભવવા માંડે છે; પ્રસ્તુત પત્ર પણ વાંચકોની તૈયાર થયેલી ભૂમિકામાં બીજારોપણ કરી બાગૃત આત્માઓમાં વિદ્યુત્શક્તિ ફેલાવી તેમનાં જીવનને દિવ્યતામાં મુકી શકવાના સામાર્થ્ય વાળું કેમ બને તે માટે ઉત્તર મેળવવા ઉત્સુક બની ચત્કિચિત્ત નિવેદન રજુ કરે છે.

ગત વર્ષના સંસ્મરણો.—

ગતવર્ષનાં આકર્ષણીય સંસ્મરણોમાં શ્રી કદંબગિરિ તીર્થ ઉપર અંજન-શલાકા અને પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પૂર્વે શ્રી વિજયનેમિસૂરિના પ્રેરકબળ નીચે થયા હતા અને ‘દંકાદિક પંચકૂટ સજીવન’ એ વાક્યને અનુસરીને ગત ચોવીશીના સં-પ્રતિ તીર્થકરના મુક્તિ પામેલા ગણધર શ્રી કદંબ નામથી પ્રસિદ્ધિમાં આવેલા

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

૫

તીર્થભૂમિના અધિષ્ઠાયક પુનઃ જન્મ થયા છે; એમ જણાય છે, હજી પણ મુખ્ય ચેત્યની અંજનશલાકા અને પ્રતિષ્ઠા બાકી છે તે ભવિષ્યમાં નજીકના મંગલ સમયે પૂજ્યશ્રીના હસ્તક પૂર્ણ થશે એમ થતી તૈયારીઓથી માલમ પડે છે.

ગત ચૈત્ર માસમાં શ્રી બામણવાડજી તીર્થમાં શ્રી નવપદજી આરાધને સમાજ તરફથી શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજની આરાધના-ઓળીનો ઉત્સવ ઉજવાયો હતો; સાથે શિક્ષણ પ્રચાર અને સમાજ સુધારણા અર્થે અખિલ ભારત પોરવાડ સમ્મેલન સુરત નિવાસી શેઠ દલીપચંદ વીરચંદના પ્રમુખપણાનીચે ઉજવાયું હતું; આ બન્ને સમ્મેલનોમાં પાંચ હજાર માણસોએ ભાગ લીધો હતો; સાથે વિશેષતા એ હતી કે આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરિશ્ચરજી યોગનિષ્ઠ શાંતભૂર્તિ શાંતિવિજયજી અને પન્થાસજી લલિતવિજયજીનું આવાગમન તે પ્રસંગે થયું હતું, અને ત્યાં જૈન વિદ્યાલયનો જન્મ આપવા એકલાખ અને સાઠ હજારનું ફંડ થયું હતું તથા પાંચ લાખનું ફંડ કરવાનો નિશ્ચય થયો હતો. કેળવણીના કાર્યોની સેવાની ચત્કિચિત કદર તરીકે ત્રણે મહાત્માઓને સન્માનપત્રો અને પદવી પ્રદાનો શ્રી સંઘ તરફથી સમર્પણ કરવામાં આવ્યા હતા એ આનંદપુર્વકનું ઉચિત કર્તવ્ય બની ગયું હતું.

સ્થાનકવાસી જૈન સાધુ સમ્મેલન એ ગતવર્ષના સંસ્મરણોની વિશિષ્ટતામાં ઉમેરો કરે છે; લગભગ પંદરસો વર્ષ પછી આવું સમ્મેલન થયું હતું, એમ કહેવામાં અતિશયોક્તિ નહોતી; દરેક મહાન કાર્યના પરિણામમાં ગુણ દોષ બન્ને અસ્તિત્વમાં આવી શકે; પરંતુ દોષો કરતાં ગુણોનો સરવાળો વધે તો તે કાર્ય ફલિત થયું કહેવાય છે; અને તેથી જ તે અનુકરણીય બને છે; એકંદરે ત્રણે પ્રીરકાનો વ્યવસ્થિતિમાં જેઓ સંપ અને આનંદ માનનારા અને રસ લેનારા હતા તેમને માટે અપુર્વ આનંદનો વિષય હતો, આ સમ્મેલન આપણા સમાજના ધર્મ-શુદ્ધિ અને મુનિમહારાજો ઉપર તેના આંદોલનની અસરતળે ભવિષ્યની આશા ઉત્સાહ અને સંપત્તિ પ્રેરણાઓને જગાડશે એમ અમે આશા રાખીએ છીએ; તેમજ તેમણે કરેલા કરાવો નજર સન્મુખ રાખી હવે પછી થનારા મુનિ સમ્મેલનમાં સુંદર ઘટના ઘડાશે એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ; આપણા મુનિ સમ્મેલનની શુભ શરૂઆતરૂપે શ્રી લાલનગરમાં પૂજ્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરિજી કે જેઓ બ્રહ્મ સંયમી અને તટસ્થ છે તેમના શુભ પ્રયાસે હીલચાલ ચાલુ થઈ છે તેમને અન્ય મુનિવર્ગ સંપૂર્ણ રીતે અનુમોદન અને સહાય આપશે જ એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ.

ગતવર્ષમાં તાલધ્વજ ગિરિમાં પણ શ્રી નવપદજી આરાધન પુનઃ વિજય-નેમિસૂરિજીના સંચાલકપણાનીચે નિર્વિધને પૂર્ણ થયું હતું અને મહોત્સવ-પુર્વક સફળતા પામ્યું હતું.

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાદરીથી શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્ચરણતું ગતવર્ષમાં આત્મ નિવેદન પ્રકટ થયું હતું જેમાં જૈન સમાજ વચ્ચેના પરસ્પર કલેશની સમાધાની માટે પૂજ્ય આર સ્થવિરો-પુન પ્રન શ્રી કાંતિવિજયશ્રી, પુન શ્રી હંસવિજયશ્રી, પુન શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્ચરણ અને પુન શ્રી વિજયનીતિસૂરિશ્ચરણની એકમતીથી જે નિર્ણય આવે તે સ્વીકારવાના એકરાર રૂપે હતું; એ વસ્તુ સ્થિતિના પ્રતિધ્વનિ-રૂપે પુન વિજયનેમિસૂરિ અને શ્રી ભાવનગરના સંઘ મારફત અમદાવાદ અથવા નજીકના કોઈ તીર્થસ્થળે સાધુ-સમ્મેલન ભરવાના પ્રયાસો ચાલુ થયા છે; સોસાઇટીના આગેવાનો અને અમદાવાદના સદ્ગૃહસ્થોનું આગમન વારંવાર થાય છે તે સાથે અમો યુવક-સંઘ, પાટણના શ્રી સંઘ, અને કેન્દ્ર-સના આગેવાનોને સામેલ કરવા સૂચના કરીએ છીએ; એ રીતે ચાતુર્માસ પછી આ મંગળકાર્ય સત્વર સફળ થાય અને જૈન સમાજના પત્રકારોની કટારો પ્રતિપક્ષના બળને (તોડવાની ખંડનાત્મક શૈલિ Destructive work) ખંધ કરી રચનાત્મક કાર્ય (Constructive work) કરવા લાગી જાય અને જૈન સમાજનું કલેશમય જીવન નાણુદ થઈ સંપત્તિ અખંડ જીવન બને તે નૂતન વર્ષમાં જોવાં અમો ઉત્સુક છીએ; અધિષ્ઠાયક દેવ એ મંગળ દિવસ સત્વર લાવશે અને પક્ષોના પરસ્પર હૃદયપલટા થઈ જઈ સંપત્તિ સૂર્યનો ઉદય થશે એ અમારી આશા નજીકના ભવિષ્યમાં અસ્થાને નથી.

પુન શ્રી વિજયનેમિસૂરિશ્ચરણતું ભાવનગરમાં આવાગમન અને ચાતુર્માસ એ ગતવર્ષની સંસ્મરણીય ઘટના છે; તેઓશ્રીના આગમનના ભણુકારનો ડિડિંમ-નાદ સંભળાતાંની સાથે જ ભાવનગરમાં જ્ઞાતિકલેશ રંધોળા મુકામે થયેલા શાંતિ સમ્મેલનમાં નાણુદ થઈ ગયો છે. સંપત્તિ વાતાવરણ ફેલાઈ ગયું છે એ હર્ષજનક ખીના છે; તેઓશ્રીના ચાતુર્માસમાં અત્રે અનેક શુભ કાર્યો અઠ્ઠાઈમહોત્સવો સ્વામિવાત્સલ્ય, અષ્ટોતરીસ્નાત્ર મહોત્સવ વગેરે થયા છે અને ભોજનશાળા, જૈનોદ્ધારક ફંડ આચાર્ય પદ્મિપ્રદાન વિગેરે વિગેરે થવા સંભવ છે, તેઓશ્રીની સ્વતંત્ર વ્યાખ્યાનધારા ચાતુર્માસની શરૂઆતના અભિનવ મેઘની જેમ ભાવનગર શ્રી સંઘના પુણ્યોદયથી શરૂ થઈ ચુકેલી જેમાંથી અનેક માનસિક, વાચિક, કાયિક અને આધ્યાત્મિક સુંદર લાભો પ્રકટવા સંભવ છે.

ગત વર્ષમાં શ્રીમંત સરકાર સયાજીરાવ તરફથી વડોદરાની ધારાસભામાં દીક્ષાનો નિયમન કાયદો પસાર થઈ ગયો છે અને તે કાયદાપૌથીમાં જદહી દાખલ થવાની તૈયારી છે અને વળી સુખંઘની ધારાસભામાં પણ સદરહુ કાયદાનો વિષય રેકર્ડ ઉપર આવવાના ભણુકારા સંભળાય છે. આ તમામ વસ્તુ-સ્થિતિ જૈન સંઘના પરસ્પર કલેશનું પરિણામ છે; જે પ્રથમ કુસંપત્તિ જીવન ટાળી સાધુસમ્મેલન એકત્ર થઈ દીક્ષા નિયમનનું શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ તેમજ દ્રવ્ય,

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

૭

ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવની અણુનાપૂર્વક બંધારણ શ્રી સંઘની અળંગ એકતા સાથે થયું હોત તો ત્રીજી વ્યક્તિ સરકાર દરબાર કે દેશી રાજ્યને દબલગીરી કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત ન થાત, પરંતુ હવે જાગ્યા ત્યાંથી સવાર ગણી શ્રી સંઘની એકતા સધાય અને સાધુ સંમેલન સફળ બને તો અવસ્ય અનેક રીતે લાભ થશે જ.

જૈન સમાજના શ્રી કેશરીઆજી તીર્થમાં પંડ્યાએ ઉત્પાત મચાવેલો છે; તેમાં આપણી બેદરકારી, કુસંપ અને નબળાઈ જવાબદાર છે. શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનને વૈષ્ણવના આઠમા અવતાર તરીકે જાણી પોતાનું તીર્થ છે એમ પંડ્યાઓ ઠરાવવા માગે છે; આવા ખોટા ખ્યાલો, માન્યતાઓ અને પ્રપંચો ઉભા કરી માલીકી ધરાવવા માગે છે. આ પંડ્યાઓને સહાય આપવા માટે ઉદ્દેપુર રાજ્યે પણ દબલગીરી કરી છે; આ પ્રપંચો સામે જૈન કોમે તીર્થ રક્ષા માટે કટીબદ્ધ થયું જોઈએ; અમો આ બાબત યોગ્ય કાયદેસર પગલાં લેવાં શેઠ આણંદજી કંટ્યાણુજી પેઢીના પ્રતિનિધિઓને તેમજ જૈન કોન્ફરન્સના સંચાલકોને નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

લેખ દર્શન—

ગત વર્ષમાં ૨૯૧ પાનામાં ૪૦ ગદ્ય લેખો અને ૧૯ પદ્ય લેખો મળી કુલ ૫૯ લેખો આપવામાં આવ્યા છે; ૫૬ લેખોમાં પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરિનું પોતાનું બનાવેલું જેસલમીર તીર્થનું સ્તવન તથા ૨૪૦ આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરસૂરિનું સ્વદેશ ભાવનાનું પદ્ય તથા સદ્બોધ કાવ્ય ભક્તિરસ તથા લાલિત્ય માટે અથપદ ધરાવે છે; પૂ. અને કાંતીના વર્ષાકાલ વર્ણન તથા હંસપ્રતિ અન્ય હંસની ઉક્તિ એ સંસ્કૃત કાવ્યો આલંકારિક શાસ્ત્રની નિપુણતાનો પરિચય આપે છે; રા. વેલચંદ ધનજીના મંગલ પ્રાર્થના, હૃદયરંગી વિગેરે ચાર કાવ્યો ભક્તિ, પાપનો પશ્ચાત્તાપ અને આત્મલક્ષણના ઘોતક છે; પ્રો. હીરાલાલ રસીકદાસ કાપડીઆનું વર્ષાઋતુનું આગમન નામનું કાવ્ય કવિ તરીકેનો સુંદર પરિચય આપે છે; શ્રીચુત વિનયચંદ મહેતાના નૂતન વર્ષા-ભિનંદન, પુશતન પ્રભા વિગેરે સાત કાવ્યો હંમેશની ભાવવાહી શૈલી પ્રમાણે વૈરાગ્ય ભાવનાથી એતપ્રોત હોઈ આત્માને લાગણી પૂર્વક સ્પર્શ કરનારા છે; રા. બાપુલાલ પાનાચંદનું એ મૂર્ખનો સરદાર નામનું કાવ્ય રસિક ભાષામાં છે, ઉપરાંત ડો. ભગવાનદાસ મહેતા જેએ રતનાકર પરચીરીનો અનુવાદ, વીરજ્યંતિ તેમજ ઉપમિતિ ભવપ્રપંચાકથારૂપ ગ્રંથને કાવ્યમાં ઉતારવાનો છંદોબધ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે તે કવિ જીવનની સુંદર આજાહી આપે છે એમ સપ્રસંગ નિવેદન કર્યા સિવાય રહી શકાતું નથી; કાવ્યસૃષ્ટિને રસમય કરતા અને

૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સદ્ગુણોના ઉપદેશામૃતને વેરતા આ તમામ કાવ્ય-લેખો જૈન સૃષ્ટિમાં નૂતન પ્રવાહ દેખાડે છે.

હવે ગદ્યાત્મક લેખોના સ્પષ્ટીકરણમાં જૈન સમાજમાં કલેશ અને તેનું પરિણામ તથા તીર્થંકર ચરિત્રના જ્ઞાતાસૂત્રમાંથી અવતરણ તરીકેના નવ લેખો તથા ભાવમિથ્યાત્વ વિગેરે અન્ય લેખો સુનિશ્ચી દર્શનવિજયજી તરફથી પ્રકટ થયાં છે જે વર્તમાન પરિસ્થિતિને સુધારવાની ધમશ જણાવે છે તેમ જ ઐતિહાસિક સંશોધકોને નવો પ્રકાશ આપે છે; પૂઠ સન્મિત્ર શ્રી કપૂરવિજયજીના ઉન્નતિના પંથે વિજ્ઞાન અને તત્ત્વજ્ઞાનની વ્યાખ્યા, સાત અંતરંગ રાક્ષસીઓ વિગેરે દશ લેખો ખાસ ઉપયોગી છે; સરલ ભાષા શૈલિને અંગે વિદ્યાર્થીજીવનને તેમજ આધ્યાત્મિક જીવનને સુસંસ્કારો પાડવાના સાધનરૂપે પ્રસ્તુત લેખો છે; પૂઠ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિનું આત્મનિવેદન જૈન સાધુ સમાજના તેમજ શ્રાવક સમાજના કલેશને અંગે હૃદયની શુદ્ધિરૂપે ઉપયોગી ભાવ ભજવે છે; પુઠ ચરણવિજયજીનો વાડાનો દુરાગ્રહ કોને છે ? એ તટસ્થ વાચકને ખાસ માર્ગદર્શક છે; સ્વઠ આચાર્ય શ્રી વીજયકેસરસૂરિના વિવિધ વચનામૃતો એ તેમની વિદ્વત્તાને અચુક પુરાવો છે; સુનિશ્ચી ન્યાયવિજયજીના અમારી પુર્વ દેશની યાત્રાના અગીઆર લેખો ઐતિહાસિક નવીન સંશોધનનું પૃથક્કરણ કરનારા અને જીવિપુર્વક લખાયેલા છે; જ્યાં તેઓશ્રી વિહાર કરે છે ત્યાં તેમની સૂક્ષ્મદષ્ટિ પુરાતન પરિસ્થિતિ શોધી કાઢે છે; રા. વિઠ્ઠલદાસ મૂલચંદ બી. એ.ના મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ અને ત્યાગનો મહિમા વિગેરે અગીઆર લેખોમાં અનેક ઉપયોગી વિચારો મંડનાત્મક શૈલીથી આવેલા છે; જે નૈતિક તેમજ ધાર્મિક દૃષ્ટિબિંદુથી સમાજને આચારમાં મુકવા માટે માર્ગદર્શક થઈ પડે તેમ છે, રાઠ ચોકસીના પૂજનની સફળતા પાંચ લેખો પૂજનનું સાચું રહસ્ય સૂચવે છે; રાઠ આત્મવલ્લભનું સાચી સ્વતંત્રતા તથા પરમાર્થ માર્ગમાં નડતા આઠવિઠ્ઠો વિગેરે ત્રણ લેખો અનુવાદક તરીકેની સફળતા સૂચવવા ઉપરાંત વ્યાવહારિક તેમજ ધાર્મિક કેળવણીનું દૃષ્ટિબિંદુ રજૂ કરે છે; રાઠ વિનયકાંત મહેતાના પુર્ણાહુતિ અને સાવધ થાઉભય લેખો સમાજની જાગૃતિ માટે ઠીક ઉપયોગી છે; દ્રવ્ય ગુણપર્યાય વિવરણના ત્રણ લેખો રા. શંકરલાલ ડાયાભાઈ કે જેઓ જૈન ગુરૂકુળના સુપ્રીટેન્ડન્ટ છે; પ્રસ્તુત લેખો દ્રવ્યાનુયોગના જ્ઞાન માટે લખાયેલા છે. રા. ભોગીલાલ પેથાપુરીનો જૈનોની સંઘસ્થિતિ અને શુદ્ધિને લેખ વિચારક શક્તિથી (Thinking power) લખાયેલો છે તેમજ રા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ નો મનુષ્યના વિકાસક્ષેત્રનો લેખ ઉછરતી કલમનો છતાં પરિપક્વ દૃષ્ટિવાળો છે; રા. નાગરદાસ મગનલાલ દોસીના એક અદ્ભુત શોધ વિગેરે જે લેખો લેખક

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૯

તરીકેની ભવિષ્યની આગાહીરૂપ છે; આ સિવાય સૌરીપુર તીર્થ કેસનો, તેમજ સ્વીકાર અને સમાલોચનાના નવ લેખો અને વર્તમાન સમાચારના આઠ લેખો રા. સેક્રેટરીના છે અને નુતન વર્ષનું મંગલમય વિધાનનો લેખ માસીક કમીટી તરફથી લખાયેલ તેમજ પીઠ પૃષ્ઠના બાર લેખો, તત્ત્વચિંતકો, સાક્ષરો, રાષ્ટ્રીય સેવકો, અને કવિઓના ઉતારા રૂપ છે. જેમાં મહાત્માજી, રામાનંદચેટરજી અને રવીન્દ્રનાથ ટાગોર વિગેરેના મુખ્ય છે, તે કમીટી તરફથી છે.

આ તમામ લેખસામગ્રી જુદા જુદા દૃષ્ટિબિંદુથી મનુષ્યોની આત્મભૂમિકા ઉપર સુંદર પરિણામના ઉત્પાદક (creative attainment) છે; આધ્યાત્મિક શાંતિ, નૈતિક મનોબળ, આરોગ્ય, ચીરતા, પશ્ચાતાપ, વૈરાગ્ય, પુરુષાર્થ, ભક્તિ, જ્ઞાનયોગ, અને અનિત્યાદિ આત્માના અનેક ગુણોને વિકસાવનાર છે પરંતુ આત્માનું ઉપાદાન કારણ જાગૃત-તૈયાર હોય તો જ; નહિ તો લેખો ના ઢગલાઓ પણ આત્માના ઉત્ક્રાંતિ ક્રમને (evolution ideals) વધારી શકતા નથી; આ ઉપરથી એ ફલિત થાય છે કે આત્મજાગૃતિ રાખી પ્રત્યેક લેખો વાંચવા, વિચારવા અને નિદિધ્યાસન કરી અમલમાં મૂકવા.

નૂતનવર્ષમાં ઉપરના તમામ ગદ્ય-પદ્ય લેખકોને નવીન લેખસામગ્રી સાથે પ્રેરક થવા આમંત્રીએ છીએ તેમજ અન્ય પ્રતિભાશાળી લેખકોને ઉત્તમ લેખોદ્વારા સેવા વ્યક્ત કરવા સાદર નિમંત્રણ કરીએ છીએ.

અભિલાષા

પ્રસ્તુત સભા તરફથી વસુદેવહિંદિ જેવા પ્રાચીનતમ અપુર્વ ગ્રંથના બે વિભાગ બહાર પડી ચૂક્યા છે; ત્રીજા વિભાગનું સંશોધન પુનઃચતુરવિજયજી તથા પુણ્યવિજયજી મહારાજની કૃપા નીચે થઈ રહેલ છે; બૃહત્કેદપભાષ્યના અપૂર્વ અને મહાન ગ્રંથના બે વિભાગ તથા લગભગ કર્મગ્રંથ ટીકા ટુંક વખતમાં જૈન સમાજ સમક્ષ સાદર થશે એમ અમે નિવેદન કરીએ છીએ; નવીન વર્ષમાં ગ્રંથ પ્રકાશન, સસ્તું સાહિત્ય પ્રચાર, તથા ગ્રંથ સીરીઝની સ્ત્રી ઉપયોગી તથા આધ્યાત્મિક અને ચરિતાનું યોગવાળી પ્રવૃત્તિમાં વૃદ્ધિ વિગેરેમાં અમારું માનસ ઉત્સાહિત થઈ રહેલ છે; એ અમારા અભિલાષોને વ્યક્ત કરતાં આ સભાના ચત્કિચિત્ત સેવાકાર્યની કદર તરીકે સીદ્ધર જ્યુબીલી માટે પુનઃ પુનઃ સ્મરણ જાગૃતિ આપી શ્રી સંઘની અમારા ઉચિત કર્તવ્યોમાં સહાય અર્પવા પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અંતિમ ભાવના

આત્મા એ પારદર્શક વસ્તુ છે અને તે પ્રત્યેક શરીરમાં પ્રકાસી રહ્યો છે; પરમાત્મા તેજ થવાનો છે; પરંતુ તેના ગુણોનો વિકાસ થતાં થતાં અંતરાત્મપણું

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રાપ્ત કરી પરમાત્મા બને છે; વસ્તુસ્થિતિ આ પ્રકારની હોઈ વિકાસ એ એવા પ્રકારનો પ્રાકૃતિ (natural) ગુણ છે કે જે ક્ષણે ક્ષણે અસ્તિત્વમાં (existence) હોવા છતાં સર્વ ક્ષણે આપણી સ્થૂળ નજરે આવતો નથી; બાળક એ સદા વૃદ્ધિ-ગત થતો જીવ છે; પ્રતિક્ષણે તેનો શારીરિક-માનસિક વિકાસ થતો જ જાય છે; તેના માતાપિતા એ વિકાસને જોઈ શકતા નથી; આ પ્રમાણે વ્યક્તિ, જીવન, સંસ્થાઓ અને ભાવનાઓ એ પરસ્પરના ઉપકારક અને અનિવાર્ય તરવો છે જેના વિકાસની પ્રબળ અસર એક બીજા ઉપર થાય છે; વચનોમાં રહેલી શક્તિની અસર વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ (relative point of view) વાંચકોથી છુટી પાડી શકાતી નથી; બીજી દૃષ્ટિએ જેટલાં નયો તેટલાં વચનો છે તેમ જેટલી જ્ઞાનની કળાઓ તેટલાં વિશ્વ છે; અર્થાત્ સ્થૂળ વિશ્વ તેનું તેજ રહેવા છતાં જેમ અજ્ઞાનનાં આવરણો છેદાતાં જાય છે તેમ તેમ તે નવા ઉપલબ્ધ થયેલા જ્ઞાનના પ્રકાશમાં વિશ્વ નવું રૂપ ‘પર્યાય રૂપે’ ધારણ કરતું જાય છે; વિશ્વ બદલાતું નથી પરંતુ મનુષ્યનો આત્મા-તેની સમજણ બદલાય છે; બાહ્ય વિશ્વ એ મનુષ્યની આંતર દૃષ્ટિએ (introspection) પ્રતિચ્છાયા માત્ર છે; સિદ્ધ પરમાત્મા જ્ઞાનસ્વરૂપે વિરાટ સ્વરૂપમાં (cosmos) રહેલા છે એટલે કે સર્વવ્યાપી છે; એ સિદ્ધ પરમાત્મા નવપદમાંનું બીજું સ્થાન છે; સિદ્ધ અવસ્થામાં તેમની પાસેથી યોગારૂઢ આત્માઓ ધ્યાનદ્વારા વિદ્યુત-આકર્ષણની જેમ અવ્યક્ત અનંત ગુણો પ્રાપ્ત કરી શકે છે; એ સિદ્ધપદમાં અપેક્ષાએ નવ પદો અંતર્ગત થઈ શકે છે; જેથી નવપદજીના અધિષ્ઠાતા શ્રીવિભોજીશ્વર દેવ અને શ્રી ચક્રેશ્વરી દેવી ઉભય દિવ્ય શક્તિઓ નૂતનવર્ષમાં સાધુ અને શ્રાવક સમાજમાં કલેશોની ઉપશાંતિ કરે એટલું જ નહિ પરંતુ બૃહદ્દર્શનમાં પંદર પંદર દિવસે જે શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ વાક્ય સકળ સંઘ તરફથી ઉચ્ચારવામાં આવે છે તેનો અખિલ જગતની શાંતિ રૂપે પ્રચાર કરે, તેમજ નવીન વર્ષમાં પ્રસ્તુત પત્રના લેખકો અને વાંચકોમાં ઉત્સાહ અને સેવાભાવનાનું બળ પ્રકટાવી પ્રગતિ-માન યોજનાઓ યોજે એ મંત્રલમય પ્રાર્થના ગ્રેરી ઉપસંહારમાં નીચેનો સ્તુતિ-શ્લોક સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

एकत्रिंशद्गुणै र्युक्ता सिद्धाः सिद्धिं दिशंतु वः ।

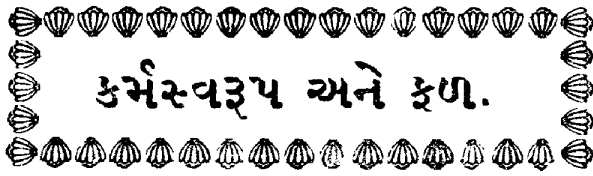
एकत्रिंशत्तमे वर्षे तन्वन्तु मंगलं तु नः ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

કર્મસ્વરૂપ અને ફળ.

૧૧

કર્મનું ફલ તે બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ફલરતનો કાયદો છે. રાજ્ય કાયદામાં જેમ સાક્ષી-પુરાવા બોધે તેમ આમાં જરૂર પડતી નથી. રાજ્યગુન્હાના કાર્યમાં વખતે મનુષ્ય કાવાદાવા, છળપ્રપંચ, ખોટા સાક્ષી-પુરાવાથી કે પુરાવાના અભાવ કે અપૂર્ણતાથી છુટી જાય તેમ કર્મના કાયદામાં નથી હોતું. ત્યાં તો કાં તો ફળ ભોગવવું પડે અથવા પશ્ચાત્તાપ કે તપથી તેનો નાશ થાય કે તે પાતળું પડે. તેમાં જરાપણ બીજું ચાલી શકતું નથી. કરેલા કર્મો અવશ્ય ભોગવવા પડે છે.

સર્વ જગત કર્મને વશ છે, એમ નિશ્ચય બાણુતાં હોવાથી જ્ઞાની પુરૂષો તે શુભ ફળના ઉદયમાં હર્ષ અને અશુભના ઉદયમાં દુઃખ પ્રાપ્તિથી દીન થતા નથી.

શાસ્ત્રોમાં અનેક દાખલાઓ છે અને હવે પછી આપવામાં આવશે તે વાંચતા-વિચારતાં તેવા મહાન પુરૂષોને પણ કર્મની વિષમતા પ્રાપ્ત થતાં રાંક અને બળવાન છતાં નિર્બળ બની ગયા છે, જેથી કર્મનું તેવું સ્વરૂપ બાણી મૌક્ષાભિલાષી પુરૂષોએ કર્મબંધ કરતાં લક્ષ આપવું ઘટે. શુભ કર્મનો સંચય અધિક થતાં, મનુષ્યનો અબ્યુદય થતાં નીચ કુળમાં જન્મેલ અને દરિદ્ર મનુષ્ય પણ સાર્વભૌમ રાજા થાય છે. સંસારમાં તેને લગતાં ઓછા-વધારે પ્રમાણના દાખલાઓ પણ આપણે બોધ શકીએ છીએ, તેમજ અબ્યુદય પ્રાપ્ત થયેલા મનુષ્યોને જ્યારે અશુભ કર્મનો ઉદય થતાં તે રાજા, કે ઐશ્વર્યવાન વ્યક્તિ હોવા છતાં ભિખારી, મહા રોગી, દુઃખી બની ગયેલા પણ બેવામાં આવે છે. આવી કર્મની વિચિત્ર સ્થિતિ દેખતાં બંને સ્થિતિમાં જે સમદૃષ્ટિ રહે તે મહાન યોગી સમજવા.

વીતરાગ ભગવાને કથન કરેલું છે કે પ્રશમશ્રેણીને આરૂઢ થયેલા એવા શ્રુતકેવલી પણ દુષ્ટ કર્મ કરીને અનંત સંસાર પરિભ્રમણ કરે છે અને “ગુણસ્થાન-કમારોહ”માં જણાવેલ છે કે અગીયારમા ગુણસ્થાનવર્તી પણ તેવા કર્મોના ઉદયે કરી નિગોહમાં પડે છે તો સામાન્ય મનુષ્ય શી ગણત્રીમાં છે? કર્મનું બળ કેવું છે તે તો બુદ્ધો !!! મનુષ્યે પોતાની કાર્યસિદ્ધિ માટે સર્વ સામગ્રી તૈયાર કરી હોય તો પણ તે કાર્યપ્રાપ્તિના છેવટના ભાગ સુધી કર્મ પહોંચવા હેતુ નથી અને શુભાશુભ કર્મમાં પરિણામ-ફળ નિષ્પન્નતાને અનુકૂળ થઈ જાય છે. દાખલા તરિકે રાજ્યાભિષેકની બધી યોજના શ્રી રામચંદ્રજી માટે આગલી રાત્રિ સુધી તૈયાર હતી, બીજે દિવસે સવારે રાજ્યાભિષેક થવાનો હતો, ત્યાં અશુભ કર્મ ઉદય

૧૨

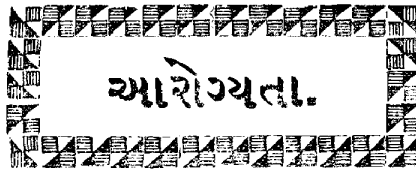
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવતાં રાખ્યાભિષેક ભરતરાજને થાય છે અને શ્રી રામચંદ્રજીનો વનવાસ જુનું પડે તેથી જ કહેવાય છે કે ન જાને જાનકીનાથઃ પ્રભાતે કિં મવિષ્યતિ ? એટલે કૃતકર્મવિપાક કાર્યસિદ્ધિ થતાં પહેલા પહેાંચી જાય-આવી પહેાંચે છે, ત્યાં મનુષ્યનું બળ, દંભ, આવડત, તૈયારી, શક્તિ, સામગ્રી કંઈપણ તે વખતે કામ આવી શકતી નથી. મનુષ્ય ગમે તેટલું ધારી રાખે, ધારી મૂકે, યોજના કરી રાખે પરંતુ કર્મ તેથી જુદું જ કરે છે. કર્મની કોઈ એવી અજબ શક્તિ છે, અને કુદરતનો ત્યાં એવો સનાતન કાયદો છે કે અનેક પુદ્ગળપરાવર્તપરિભાણુ સંસારપરિભ્રમણુ જેનું શેષ રહ્યું છે તે સતે પ્રયત્નથી રક્ષણ કરવા છતાં પ્રાણીઓનાં સુકૃતનો નાશ કરે છે અને અતિ કિલ્લ ઉદય હોતે છતે ધર્મ-પરિણામને મૂળમાંથી પાડી નાંખે છે અને છેલ્લો પુદ્ગળપરાવર્તકાળ જેમનો શેષ રહ્યો છે, એવા મહાપુરૂષના પ્રમાદાદિ છિદ્ર જોઈને ધર્મને અતિ મલિન કરી નાંખે છે. આવી રિથતિ હોવાથી મનુષ્ય શુભાશુભ કર્મ કરતો થકો, ગમે તેટલો દંભ, દેખાવ, વાચાળના બતાવે, પરંતુ કાયદો એવો છે કે સામાન્ય, શ્રીમંત, બુદ્ધિશાળી, ગૃહસ્થ અને ત્યાગી કોઈનું પણ ત્યાં આવી શકતું જ નથી. કર્મવિપાકનું સ્વરૂપ તો ઉપર બતાવ્યું. હવે કેવા કેવા મહાન પુરૂષોને કર્મે છોડ્યા નથી તે બતાવવું પણ અહિં અરથાને નથી કે તેથી ઉપરોક્ત સ્વરૂપ અને નીચે બતાવેલાં દૃષ્ટાંતો સમજી મનુષ્યો કર્મનું સ્વરૂપ સમજી શકે.

દેવ, દાનવ, તીર્થંકર, ગણધર, હરિહર તેમજ અન્ય ઉત્તમ અને બળવાન મનુષ્યો તે સર્વ કર્મસંયોગે સુખ-દુઃખ પામ્યા છે અને બળવાન નિર્બળ બની ગયા છે. કીધેલાં કર્મ ભોગવ્યા વગર છુટી શકાતું નથી તેથી કહેવામાં આવે છે કે કર્મ સમો કોઈ છે જ નહિ. પ્રથમ શ્રી આદિનાથ પ્રભુને પૂર્વકૃત કર્મ ઉદય આવતાં એક વર્ષ આહાર મળી નહિ, મહાવીર પ્રભુને બારવર્ષ સુધી ઉપસર્ગો વિગેરે દુઃખ પડ્યું અને પ્રથમ બ્રાહ્મણકુક્ષીમાં આવવું પડ્યું અને કર્ણમાં ખીલા ઠોકાણા. સગર રાજના એક દિવસે જ સાઠ હજાર પુત્રો એકસાથે મરણ પામવાથી અત્યંત દુઃખી થયો, બગીશ હજાર દેશોનો અધિકારી સનત્કુમારચક્રીને શરીરે સોળ રોગ તે જ ભવમાં ઉત્પન્ન થતાં દુઃખી થયો, સુભુમચક્રીને દેવતાઓ હાજરીમાં છતાં દરીયામાં કર્મે પાડયો, બ્રહ્મદત્ત ચક્રીને અંધ થવું પડ્યું, વીશ ભૂજ અને દશ માથા જેના કહેવાતા અને પ્રચુર વૈભવ અને આખા જગતને જીતેલ રાવણને લક્ષ્મણ વાસુદેવે હણ્યો, મહાન આદર્શ એવા રામ, લક્ષ્મણ, અને સીતાને બાર વર્ષ વનવાસ ભોગવવો પડ્યો, કૃષ્ણ વાસુદેવ જેવા વૈભવશાળી નરને કોસળીની અટવીમાં પાણી પાણી કરતાં એકલા મરણશરણ થવું પડ્યું, પાંચ પાંડવો દ્રાપદીને હારી જતાં બાર વષ વનના દુઃખો વેઠવા પડ્યા, હરિશ્ચંદ્રને કર્મે હલકો કર્યો ત્યારે પોતાની રાણી તારાને

આરોગ્યતા.

૧૩

—:આળ સમાહની જરૂરીયાત:—

હમણાં હમણાં લોકો બાળસમાહની હિતકારક પ્રવૃત્તિમાં રસ લેવા લાગ્યા છે, તે શુભ ચિહ્ન છે. આ સમાહ બાળ-સંરક્ષણના વિષયમાં શું શું પ્રવૃત્તિ આપણે કરી છે તે સર્વ પ્રવૃત્તિઓનું “ પ્રગતિમાપકચંત્ર ” છે. દરેક બાળક ભવિષ્યનું એક સુસ્થ શહેરી છે તેમ સમજી આપણે પ્રત્યેક બાળકને શુદ્ધ બનાવવાની કોઈપણ પ્રવૃત્તિમાં રસ લેવો જોઈએ. બાળસંરક્ષણ વિષેના જ્ઞાનપ્રચારથી ઘણા માતાપિતાઓ પોતાના બાળકોની અને પોતાની જીવંતી સુખી બનાવવા અનેક પ્રયત્ન કરી શકે છે. માતાઓની અજ્ઞાનતાને લીધે આપણા દેશમાં અસંખ્ય બાળકો જીવનની પ્રથમ સંવત્સરીમાં જ મૃત્યુવશ થાય છે. આવી રીતે દરવરસે લાખો બાળકો મરણ પામે છે. આ મરણપ્રમાણ સ્વચ્છ હવા, પાણી અને ખોરાકના અભાવે છે. ઘણા બાળકો જન્મથી જ માંદા હોય છે, એનું મુખ્ય કારણ તો એ છે કે માતાઓ અપરિપક્વ ઉમરે ગર્ભ ધારણ કરે છે. આ રીતે

વેચી અને ચાંડાલને ત્યાં સેવક થવું પડ્યું, તદ્દલવમોક્ષગામી ચંદનબાળાને બજારમાં પશુની જેમ વેચાવું પડ્યું, આવતાં લવનાં થનાર તીર્થંકર મહારજ શ્રેણિક રાજાને પોતાના પુત્રથી કેદમાં પુગઈ હીરો ચુસી મરણ લેવું પડ્યું, સત્ત્વશાળી નળ રાજાને પણ રાજ્ય તજી બાર વર્ષ વનવાસ વેડી દુઃખો સહન કરવા પડ્યા, શીલ-પ્રભાવક સુદર્શન શેઠને શૂળીએ ચડવું પડ્યું, મુંજ રાજાને પણ ભિક્ષા માગવી પડી, ગજસુકુમાળ મુનિના શિર ઉપર સગડી કરી દેવતા ભરાણા અને મેતારજ મુનિના ગળામાં વાઘરી વિંટાણી કર્મે પ્રાણાંત કષ્ટો ઉત્પન્ન કર્યા, બંધક રૂપિ અને તેમના શિષ્યો ઘાણીમાં પીલાણા, પૂર્વકર્મના ઉદયથી શ્રી દંઢણ રૂપિને છ મહિના આહાર ન મળી શક્યો, આર્દ્રકુમાર અને નંદિષેણને ફરી ઘરબાર વસવું પડ્યું, કલાવતી સતીના હાથ છેદાણાં, સુભદ્રાસતી કલંક પામી, મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રજ્વળ્યું, એ બધો કર્મનો પ્રતાપ-પ્રભાવ છે. કર્મથી નાશી પાતાળમાં બંધ, અગ્નિમાં પેસે, મેરુશિખર ઉપર ચડે તો પણ કર્મ ત્યાંથી પકડીને પછાડે છે. આવા આવા અનેક દૃષ્ટાંતો શાસ્ત્રોમાં છે તે કર્મશાસ્ત્રને વંદન હો ! છતાં તે કર્મોને જીતી જે મહાન નર કે નારીઓ શિવમંદિરમાં પહોંચ્યા છે તેને પ્રાતઃકાળમાં નિત્ય અમારાં વંદન હો !

(ગાંધી.)

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રક્તનાડીઓમાં વહેતું કંઈક ઝેર ખાળકમાં આવે છે. ખાસ કરીને જે ખાળકો થોડા સમય બાદ મરી જાય છે, તેમના મરણ માટે માતાની ઓછી સંભાળ, વૈદકીય મદદનો અભાવ, અસ્વચ્છ વાતાવરણ અને ચેપી રોગના વ્યાધિઓ વિગેરે અનેક કારણો છે આ ભયંકર મરણપ્રમાણની સંખ્યા અટકાવવાથી આરોગ્ય સમાહ અને ખાળસમાહ વિગેરે મેળાવડાઓની જરૂરીઆત સ્વીકારવામાં આવે તો માતાપિતાને ખાળ-સંરક્ષણ વિષયનું સુંદર શિક્ષણ મળે તે નિર્વિવાદ છે.

-:આરોગ્ય સમાહની જરૂરીયાત:-

પ્રત્યેક વ્યક્તિ એ સમગ્ર સમાજનું અંગ છે અને આવી અનેક વ્યક્તિઓ એટલે રાષ્ટ્ર. વર્તમાન સમાજની તંદુરસ્તી ભવિષ્યની પ્રજાના શારીરિક સુદૃઢપણાનો આધાર છે. આપણી સ્થાનિક સંસ્થાઓ આ પ્રશ્નને ત્યારે જ ઉકેલી શકે કે જ્યારે આપણા આખા સમાજનો તેને સહકાર હોય, અને ‘જાહેર તંદુરસ્તી’ નો વિષય ત્યારે જ સરલ બને કે જ્યારે દરેક શહેરી પોતાની ફરજ સમજી તે મુજબ આચરણ કરે.

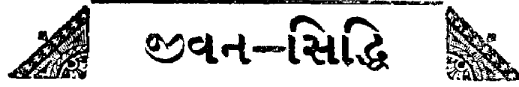
આરોગ્ય સમાહ એ એક એવો ઉત્સવ છે કે જેમાં સ્થાનિક તંદુરસ્તીની સંભાળ રાખનાર સંસ્થાઓ જનતાનો સહકાર મેળવી શકે. દરેક શહેરીની પોતાની પ્રત્યે, પાડોશી પ્રત્યે અને તેના નગર પ્રત્યે શું ફરજ છે તે ખાળત આવા ઉત્સવો તેનું ધ્યાન ખેંચે છે અને તેની જોખમહારીનું યથારિથ લાભ કરાવે છે.

ધાર્મિક ઉત્સવ અને આરોગ્ય સમાહની તુલના.

આપણા દેશમાં લિંગ લિંગ જાતો, ધર્મો અને વાડાઓ છે. ધર્મના સિદ્ધાંતો મનુષ્યના જીવનનું નીતિનું ધોરણ ઘડે છે, તેમજ તેને કાંઈ પ્રેરણા અર્પે છે. પ્રત્યેક ધર્મ ઇશ્વરને વિધવિધરૂપે પૂજે છે, અને તેના ગુણગાનનો-મહિમાનો પ્રચાર કરવા માટે ઉત્સવો ઉજવે છે. અને આવા ઉત્સવોદ્વારા આપણી અધ્યાત્મિક ઉર્મિઓ જાગૃત થવાથી ઇશ્વર પ્રત્યેનો આપણો પૂજ્યભાવ વૃદ્ધિ પામે છે, અને જડવાદી જીવન-વ્યવહારથી થોડા સમય માટે આપણને નિવૃત્ત બનાવે છે; પરંતુ ધર્મવિષયક ભપકાદાર બાહ્ય ઉત્સવો કરી લોકોને આકર્ષવા ઉપરાંત તેમને જો કાંઈક આંતર નિરીક્ષણ કરવાનું સૂચવવામાં આવતું હોય તો તે વિશેષ લાભદાયી બને તે નિર્વિવાદ બીના છે. પરંતુ આપણું માનસ જડવાદની લલરીઓથી એટલું બધું કલુષિત બની ગયું છે કે સાચી સલાહ માન્ય કરવામાં આપણે આનાકાની કરીએ છીએ. એ સલાહ અનુસરનારા તો ગણ્યાગાંઠ્યાં જ હોય છે. આરોગ્યસમાહ એ એક રાષ્ટ્રીય ઉત્સવ છે કે જ્યાં

જીવન-સિદ્ધિ.

૧૫

(મ. ટોલ્સટોયના એક લેખનો અનુવાદ.)

અનુવાદક:—વિ. એમ. શાહ બી. એ.

આધ્યાત્મિક વિકાસ:—

એ ઘટનાઓથી મનુષ્યની આંખો ઉઘડી જાય છે અને આશ્ચર્યચકિત દશામાં એ બોલી ઉઠે છે કે આ વિશ્વમાં જરૂર કોઈ એવી અદ્ભુત શક્તિ છે કે જેની સામે માણસ માથું ઝુકાવે છે. એ બે ઘટનાઓ છે જન્મ અને મરણ.

આ જીવન શા માટે છે ? તેનું પ્રયોજન શું ? તેની સફલતા કયારે મનાય ? જીવવા-જીવવામાં તફાવત કેમ પડે ? મૃત્યું કદિ નથી છોડતું ?—આ પ્રશ્નો વિચારશીલ માણસ બહેલા કે મોડા પોતાના મનને જરૂર પૂછશે ? શ્રીમદ્ શંકરાચાર્ય ધર્મીસ વર્ષની ઉંમરે આ લોક છોડી ગયા, ઇસામસીહ પણ લગભગ તેટલી જ ઉંમરે વિદેહ થયા, શિવાજી મહારાજ પણ વધારે નથી જીવ્યા, પરંતુ તેવા પુરૂષો કેમ અમર થઈ ગયા ? આનો ઉત્તર બહારથી કદિ નહિ મળે. એના જવાબ માટે તો મનુષ્યે અન્તર્મૂર્ખ થવું જોઈએ. આંતર દૃષ્ટિ બનાવવી પડશે. આંખ બંધ કરીને પોતાના ચિત્તપ્રદેશમાં ચાલતા અનેક વિકાર-ચુલ્હોની ભારીકીથી તપાસ કરવી પડશે અને તે ઉપરાંત પ્રભુકૃપા હોય તો કંઈક સાચો ઉત્તર મળી શકે છે.

આંતરદૃષ્ટિની ટેવવાળો માણસ ધીમે ધીમે એટલું તો સ્પષ્ટ સમજવા લાગે

હિંદુ, મુસલમાન, જૈન કે શીખ સૌ કોઈ સમભાવે ભાગ લઈ શકે. જેમ ઇશ્વરપૂજા એ આપણું નિત્ય રટણ હોય છે તેમ આરોગ્ય-પૂજા એ આપણા જીવનમાં આત્મપ્રાત થયેલ વિષય હોવો જોઈએ. ધાર્મિક ઉત્સવો જેમ ઇશ્વર રટણપ્રતિ માનસ દ્વારા છે તેમ આરોગ્યપૂજા તે આપણા વર્તમાન હિત અને સુંદર તેમજ સ્વચ્છ રહેણીકહેણીપ્રતિ ભાવપ્રવાહ ફેલાવે છે. આવા ઉત્સવો ભિન્ન ભિન્ન મતવાળાઓને ઐક્ય કરવામાં સાંકળરૂપ નીવડે છે એટલે જેટલી અગત્યતા આપણે આપણા ધાર્મિક ઉત્સવોને આપીએ છીએ તેટલી જ અગત્યતા આમ પ્રજાની શારીરિક સુખાકારીના વિષયને આપવી જોઈએ. કારણ કે માનવ-મંદિર એ સર્વ શુભકાર્યો અને ધર્મસાધનાના પાયારૂપ છે, તેટલા જ માટે ‘આરોગ્ય સમ્રાટ’ ને વાર્ષિક ઉત્સવ યનાવવાની વિજ્ઞાપિ છે. શારીરિક સુખાકારી ધાર્મિક કાર્યો માટે પણ જરૂરીઆતવાળી છે.

સં. નરોત્તમદાસ બી. શાહ.

૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે કે મનુષ્યમાં ત્રણ પ્રકારની દશાઓ રહે છે. (૧) પશુદશા-સ્થૂલ શરીરભાવ. (૨) મનુષ્ય-દશા, (૩) દેવ દશા-સામાન્ય મનુષ્યો મનુષ્યતા ભૂલી જઈને પશુ-દશામાં પડી જાય છે અને પ્રયત્નશીલ મનુષ્ય કોઈ વાર દેવ-દશાનો અનુભવ કરે છે અને શુભ આંતર આનન્દથી ઝગમગી ઉઠે છે.

એ રીતે પશુમાંથી દેવ બનવાનું નામ આધ્યાત્મિક વિકાસ છે. આન્તરદૃષ્ટિ અને આત્મપરીક્ષાની મજબૂત ટેવ વગર એ વિકાસ જલ્દી સિદ્ધ નથી થઈ શકતો.

પાપ—

આધ્યાત્મિક વિકાસ અર્થાત આપણા હૃદયમાં થનારી દૈવી પ્રેમની સતત વૃદ્ધિ. એ પ્રેમની મર્યાદા ઘણી વિશાળ બની શકે છે, પ્રાણીમાત્ર સુધી પહોંચી શકે છે; છતાં એમાં વિધ્ન ખૂબ આવે છે. એ અંતરાયો-વિધ્નોનું બીજું નામ પાપ છે.

પ્રેમની વૃદ્ધિ રોકનાર પાપ છ છે. એ પાપોની સાથે જાગ્રત મનુષ્યને લડવું પડે છે. એ લડાઈનો પણ એક વિધિ છે. એ વિધિ પ્રમાણે લડનાર જલ્દી વિજયી બને છે. જે ક્રમમાં એ લડાઈ વધારે ફલદાયી થાય તે ક્રમમાં એ પાપો નીચે લખ્યા છે.

- (૧) આવેશરૂપી પાપ (કોઈ પણ પ્રકારનો શારીરિક કે માનસિક કેફ)
- (૨) આલસ્યરૂપી પાપ (પોતાની જરૂરીયાતોની પૂર્તિ ખાતર જેટલી મહેનત મનુરી કરવી જોઈએ તેનાથી દિલચેરી)
- (૩) તૃષ્ણારૂપી પાપ. (જરૂરીયાતોની પૂર્તિ કરતાં કરતાં તેનાથી અનેક પ્રકારના વધારે ભોગ પેદા કરી લેવા)
- (૪) લોભરૂપી પાપ (ભાવી જરૂરીયાતોની પૂર્તિ કરી રાખવી)
- (૫) સત્તામોહરૂપી પાપ (બીજા મનુષ્યો પર અધિકાર ચલાવવો)
- (૬) ભોગરૂપી પાપ (સમાગમની ઉર્મિઓને વશ થઈને તેનાથી જૂદા જૂદા ભોગ ભોગવવાની યોજના કરવી.)

એ પ્રત્યેક પાપ ત્રણ પ્રકારના છે.

(૧) મૂલગત અથવા સ્વાભાવિક (૨) વંશપરંપરાગત અથવા સામાજિક (૩) વ્યક્તિગત અથવા સ્વયં ઉભા કરેલા. આમાં બીજા તથા ત્રીજા પ્રકારના પાપની સાથે લડવું બહુ મુશ્કેલ નથી, પરંતુ પહેલાં પ્રકારનું પાપ ઘણું જ આકર્ષક છે, અને તેથી જ તેના મૂલોચ્છેદનું કામ વિરલ મનુષ્યો જ સિદ્ધ કરી શકે છે.

છ પાપોનો જે ક્રમ ઉપર બતાવ્યો છે તે સહેતુક છે અને એ ક્રમ પાપની સામે લડવા માટે કંઈક રહેલો પણ છે. જ્યારે મનુષ્યનું તન અથવા મન કોઈ પ્રકારના આ-

જીવન-સિદ્ધિ

૧૭

વેશ અથવા કેફમાં ચોરાઈ જાય છે ત્યારે તે કોઈપણ કામ બુદ્ધિપૂર્વક નથી કરી શકતો. એટલા માટે એ કેફને સૌથી પહેલો ત્યાજ્ય ગણ્યો છે. બીજો નંબર આલસ્યનો ત્યાગ ઈષ્ટ છે, કેમકે જો દુનિયામાં મનુષ્યમાત્ર ઓછો--વત્તો મજૂર ન બને (મહેનત ન કરે) તો દુનિયાનો મોટોભાગ દુઃખી જ રહે એમાં શક નથી. શારીરિક શ્રમ કરનાર જાણે છે કે મારા પોતાના સુખ માટે નહિ, પરંતુ અન્યના પણ આરામ ખાતર કંઈ ને કંઈ મજૂરી કરવી જ જોઈએ. એ પછી તૃષ્ણાનો ત્યાગ કરવો જોઈએ અર્થાત જરૂરીયાતો જેટલી ઓછી અને સાદી હોય તેટલો જ મનુષ્ય વધારે સુખી અને નિઃસ્પૃહી બની શકે છે. અન્ન, વસ્ત્ર, ઘર સૌને માટે જરૂરના છે એની કોઈપણ ના પાડી શકે તેમ નથી, પરંતુ તે અત્યંત આવશ્યક વસ્તુઓ પણ સૌને મળી નથી શકતી; કેમકે કેટલાક લોકોએ પોતાની જરૂરીયાતો વધારી દીધી હોય છે. આમાં અતિશય ફૂરતા અને નિષ્ઠુરતા છે. હવે લોભરૂપી પાપનો નંબર આવે છે. આજે તો ખાવાનું મળ્યું, પણ કાલે શું થશે? પરમદિવસે શું થશે? ઘડપણમાં શું કરશું? એવા વિચારોને લઈને મનુષ્ય લોભી બને છે. પોતાનું સાચું હિત ખોઈ બેસે છે અને બીજાઓને દુઃખમાં ધકેલી દે છે. એના ઇલાજરૂપે મનુષ્યે અપરિશ્રદ્ધત અથવા પરિશ્રદ્ધ-પરિમાણવત લેવું જોઈએ. ત્યારપછી સત્તામોહરૂપી પાપની સાથે લડવું રહ્યું. બીજાઓ ઉપર રોફ કરવો, સત્તા ચલાવવી, તેઓને તેમની ઇચ્છાનુસાર નહિ ચાલવા દેતાં પોતાને તાબે કરી લેવા એ પાપની સાથે લડવાનું કામ ઉકત પાપોથી ન્યૂનાધિક મુકત માણસને માટે મુશ્કેલ નથી. જેને અસંખ્ય સેવકો છે તે સૌથી મોટો નથી, પરંતુ જે અસંખ્યોના સેવક તે જ સૌથી મોટો છે, એ દીવા જેવી સ્પષ્ટ વાત સમજતાં વાર નહિ લાગે. છેલ્લું અને સાચી વિષમ, સૌથી મુશ્કેલ કામ લોગરૂપી પાપ સાથે લડવાનું છે, પરંતુ એ અત્યંત વિચારવા જેવું છે કે જેવી રીતે અન્ન, વસ્ત્ર, ઘર, આરામ વિગેરે જરૂરીયાતોથી કોઈપણ દેહધારી મનુષ્ય પુરેપુરો મુકત નથી થઈ શકતો તેવી દશા તે જરૂરીયાતની નથી. એટલે તો પુરેપુરો સંલવ છે કે અન્ન, વસ્ત્ર વગેરેની જરૂરીયાતોની સંપૂર્ણ ઉપેક્ષા કરનારનો દેહપાત થઈ જાય, પણ સંલોગરૂપી આવશ્યકતાને આવશ્યકતા તરીકે ન ગણનાર અખંડ નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી પુરૂષ અથવા સ્ત્રી મોતને દૂર ધકેલે છે એ કોણ નથી જાણતું? ભીષ્મપિતામહ અને હનૂમાનના નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચર્યના અતુલ પરાક્રમ સ્મરણ કરાવવાની શું જરૂર છે? પહેલા પાંચ તથા આ છેલ્લા પાપનું આ રહસ્ય સમજી લેવાથી તેની સાથેનો ઝગડો સહજ થઈ જાય છે. એ રીતે એ કેમ સપ્રયોજન અને સાર્થક સિદ્ધ થાય છે.

કોઈપણ પાપની સાથે લડવાની રીત પણ સમજવા યોગ્ય છે. ન્હાયા એટલું પુન્ય, જાગ્યા ત્યાંથી સવાર, એ ઠંથનોના ગર્ભમાં રહેલું તત્ત્વ સ્વીકાર-

વાથી કઠિન માર્ગ પર પણ ચાલવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. દાખલા તરીકે આલસ્યરૂપી પાપની કુટેવથી છુટવાનો પહેલો ઉપાય એ છે કે જે કામ માણસ પોતે કરી લેતો હોય તે તેણે છોડી ન દેવું પણ ચાલુ રાખવું. તે પોતાનાં કપડાં પોતે જ ધોતો હોય તો તેણે તે કામ કોઈ બીજા પાસે ન કરાવવું જોઈએ. બીજાની મહેનતે મેળવેલી વસ્તુઓ વગર જો ચલાવી શકતા હોઈએ તો તેવી ચીજો ન ખરીદવી જોઈએ. પગે ચાલીને જઈ શકતા હોઈએ તો ગાડી અથવા ઘોડા પર ન બેસવું જોઈએ. થેલી પોતે જ ઉપાડી શકીએ તો કુલીને બોલાવવાની જરૂર નથી વગેરે. આ સઘળી વાતો તદ્દન નજીવી જણાય છે, પરંતુ લોકો તે પ્રમાણે ચાલે તો પોતાનાં અનેક પાપ અને તેનાથી પેદા થનાર કષ્ટથી બચી જાય.

એ રીતે પ્રત્યેક પાપથી મુક્ત થવાનો યત્ન કરવામાં આવે તો માણસ ધીમે ધીમે પણ દૃઢતાપૂર્વક મુક્ત થઈ જાય છે. ગીતાજીના કથનાનુસાર ‘શનૈઃ શનૈરુપરમેદ્વદ્વયા ધૃતિર્ગૃહીતયા ।’ એ નીતિ સંભોગરૂપી કઠિનમાં કઠિન પાપને પણ તેટલી જ ચોગ્યતા અને સફળતાપૂર્વક લગાડી શકાય છે. દુરાચારી તથા વ્યભિચારી માણસ પણ આ રીતે યત્ન કરે તો આજીવન અખંડ બ્રહ્મચર્ય સુધી પહોંચી શકે છે એમાં શંકા નથી.

ભ્રમ:—

મનુષ્ય પાપ કરે છે, પુરેપુરો પાપમુક્ત મનુષ્ય તો વિરલ હોય છે; પરંતુ દુઃખ એટલી વાતનું છે કે એ સર્વ પાપોને પાપ તરીકે સમજવાનું છોડી દે છે ત્યારે તે ભ્રમ કહેવાય છે. એ ભ્રમને કારણે તે પાપને સહજ તેમજ સ્વાભાવિક સમજવા લાગે છે એટલું જ નહિ પરંતુ કોઈ કોઈવાર તો પાપને ધર્મ સમજી બેસે છે.

એ ભ્રમના પાંચ વિભાગ કરી શકાય છે.

(૧) વ્યક્તિગત, (૨) કૌટુંબિક, (૩) કામકાજનો (૪) મંડળનો, (૫) રાષ્ટ્રનો.

આ પાંચમાંથી કોઈપણ એક ભ્રમમાં પડીને માણસ પોતાના અનેક પાપોને ક્ષતવ્ય અને આવશ્યક માની શકે છે અને પરિણામે બીજા અનેક માણસોને દુઃખી કરી શકે છે. (૧) એમ સમજીને મનુષ્ય પોતાનું આખું જીવન સ્વાર્થમાં વીતાડે છે અને પરમાર્થ કદિ તેને દૃષ્ટિએ જ નથી પડતો. (૨) શું મારા કુટુંબને નિરાધાર રાખું? બચ્ચાંઓનું ભવિષ્ય હું ન સંભાળું તો કોણ સંભાળશે? આ ભ્રમમાં પડીને સ્ત્રી અથવા પુરૂષ જીવનભર કુટુંબના નામે અનેક નિષ્કુર કાર્ય કરતા રહે છે અને એમાં કશું પાપ નથી જોતા. (૩) માફ

જીવન સિદ્ધ.

૧૯

કામ મારે પુરું કરવું જ જોઈએ, માફ કરખાનું મારે ચાલું રાખવું જોઈએ, નહિ તો હજારો માણસો બેકાર બનીને ભૂખે મરી જશે. આવા ભ્રમમાં પડેલા માણસ પોતાના પાડોશના રોગીને સહાય કરવાના કર્તવ્યને ભૂલી બંધ છે, એટલું જ નહિ પણ રોગીની પરિચર્યામાં રહેલા માણસને પોતાને ત્યાં પોતાનાં કામકાજ માટે બોલાવી લેતાં પણ અચકાતો નથી. (૪) અમુક મહાશય મારો છે, એ તો મારી જાતિનો છે, એ તો મારા ગામનો છે, એ તો મારો સગો છે, અમુક સજ્જન મારી ઉપર ઉપકાર કર્યો છે-એવા જહાના બતાવીને માણસ પોતાને તથા બીજાને કેટલો અન્યાય કરે છે? સમાજમાં આ પાપનું પ્રમાણ સૌથી વધારે છે. (૫) અને રાષ્ટ્રહિત ભ્રમ તો બહુ જ ભારે છે. આ ભ્રમમાં પડીને લોકોએ સેંકડો અત્યાચાર કર્યા છે, ઇતિહાસ એની સાક્ષી પુરે છે. આ ભ્રમ બીજા ભ્રમથી જુદા પ્રકારનો છે, કેમકે રાષ્ટ્રના ભ્રમમાં પડેલા માણસો અનેકઅન્યાય, અત્યાચાર પોતાનાં કર્તવ્યના નામે, પોતાના ધર્મના નામે કરે છે અને તેના દેશવાસીઓ તેના એ દુષ્કૃત્યો માટે અભિનંદન આપે છે.

આવા ભ્રમને કારણે જ દુનિયામાં પાપ એટલું બધું વ્યાપક બન્યું છે. એટલા માટે પ્રત્યેક માણસે એ ભ્રમથી મુક્ત થવાને જીવંતોડ પ્રયાસ કરવો જોઈએ, અને એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે પાપ તો ટેવનું પરિણામ છે અને સાચા દિલના જાગૃત પ્રયત્નો વગર એ ટેવની શુદ્ધાભીથી મુક્ત થવું અશક્ય છે.

यद्यपि लोके मरणं शरणं ।

तदपि न मुञ्चति पापाचरणम् ॥

પ્રાર્થના—

મિથ્યા શ્રદ્ધામાં ન ફસાવા માટે પોતાની બુદ્ધિ સિવાય બીજા કોઈ પર વિશ્વાસ નહિ કરવાની જરૂર છે. ભ્રમથી બચવા માટે એ જરૂરનું છે કે આપણે સત્યનો, જીવનના વિરોધી કાર્યોનો બચાવ ન કરવો. પાપમાં ન ફસાવા માટે દરેક માણસે એટલું સાફ સાફ સમજવાની જરૂર છે કે પાપ અનિષ્ટ છે, તે સાચાં તેમજ વ્યક્તિગત સુખ છીનવી લે છે. અને બીજા મનુષ્યોમાં અનિષ્ટ ઉત્પન્ન કરે છે.

લોકો આ સઘળું જાણતાં છતાં પાપથી નથી બચી શકતા, પાપમાં પડે છે, એનું કારણ એ છે કે માણસ પોતે કોણ છે? પોતાનો આત્મા કેવો છે? વગેરે સ્પષ્ટતાપૂર્વક નથી સમજતો.

પોતાની જાતને વધારે પૂર્ણતા અને સ્પષ્ટતાપૂર્વક સમજવાનો એક જ રામબાણુ ઉપાય છે અને તે પ્રાર્થના. ઉપર કહેવામાં આવ્યું તે પ્રમાણે મનુષ્યે સાચા દિલના જાગૃત પ્રયત્નોદ્વારા ટેવની શુદ્ધાભીમાંથી મુક્ત થવું જોઈએ, પરંતુ

ધ્યેયચુક્યો માનવી.

લેખક—નાગરદાસ મગનલાલ દોશી. બી એ.

સંસારની અંદર મનુષ્યોએ શું કામ કરવા જોઈએ અને શું કામ તેઓ કરે છે, એ હું જ્યારે વિચારું છું ત્યારે અરેબર મને બહુ જ ખેદ થાય છે. કોણ જાણે કેમ હરેક હા માણસે આઠ માણસ અવળાં જ જતાં હોય તેમ મને લાગ્યાં કરે છે, અને તેઓને માટે કયા ઉપજે છે. મનુષ્ય માની બેઠો છે કે આ જીવન તેને અને તેટલું ધન એકઠું કરવા અને મોજશોખમાં દિવસ પસાર કરવા મળ્યું છે, પણ મને કહેવા દો કે આ માન્યતા સત્યથી વેગળી છે, અને તેને છોડવામાં જ અથવા તો સુધારવામાં જ મનુષ્યનું હિત સમાયેલું છે. મનુષ્યના શરીરનું ઉમદા બંધારણ તપાસતાં આપણને એક વાત તો અવશ્ય સમજાય છે કે આવો અનુપમ મનુષ્ય દેહ આપણને મળ્યો છે, તેમાં જરૂર કાંઈક ગૂઢ અર્થ સમાયેલો છે. મનુષ્ય માત્ર ભંડોળ એકઠું કરનાર મારવાડીની પેઢીનું કામ કરે એવો તેનો અર્થ કોઈ ન કરે. માણસ પોતાનું ચારિત્ર વિકસાવે, પૂર્વભવના સારા સંસ્કારોમાં વધારો કરે અને આત્મામાંથી પરમાત્મદશાએ પહોંચે, એવો અર્થ એમાં રહેલો હોય એમ સહેજે માની શકાય છે, પણ જેમ ધીનઅનુભવી ઝવેરીને કોઈ અમૂલ્ય રત્નની કિંમત હોતી નથી તેમ મનુષ્યને પણ આ અમૂલ્ય

માલીકની મહેરબાની વગર, પ્રભુ પ્રસાદ વગર કદિ કોઈને મુક્તિ મળી છે ? આપણાથી ભૂલો તો થવાની જ. છતાં એ ભૂલો, સ્ખલન કરતાં કરતાં આપણે પ્રભુના પ્રસાદની ચાચના કરીએ અને ધીમે ધીમે તેનાથી મુક્ત થઈએ. એ માટે સતત પ્રાર્થનાની આવશ્યકતા છે. એ પ્રાર્થના કૃત્રિમ નહિ રહે, જંગાના પ્રવાહની માફક હૃદયનો પ્રવાહ પ્રકૃતિનો શોભામાં વૃદ્ધિ કરનાર સ્વાભાવિકતાથી વહેવા લાગશે. ત્યારે એ પ્રસાદ, પ્રભુની એ પરમ કૃપા, આપણા પામર પણ નિર્માળ ચિત્ત ઉપર ઉતર્યા વગર નહિ રહે એમાં લેશ પણ શંકા નથી. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા આપણને સૌને એ સન્માર્ગ પર ચલાવે અને તેના પ્રસાદના પાત્ર બનાવે એ જ અતિમ પ્રાર્થના.

सत्यपि मेदापगमे नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम्

ધ્યેયચુકયો માનવી.

૨૧

જીવનની કિંમત નથી. તેને તો જીવન ખરીદતાં અને વેચતાં પૈસાની જરૂર પડતી હોત તો જીવનની કિંમત રહેત. પણ કુદરતે જેમ ગુલાબને કાંટા દેવામાં ભૂલ કરી છે, તેવી જ ભૂલ તેણે હવા, પાણી અને જીવન મફત દેવામાં કરી છે. કુદરત આ ભૂલ ધ્યાનમાં લેશે અને સુધારશે? માનવીના અપાર ડહાપણને આજે આ કુદરતની ભૂલ સાહે છે. તેને ધન એકઠાં કરવાના રસ્તા ઓછા પડે છે અને તેથી કહે છે કે જો કુદરતે હવા-પાણી વિગેરે આટલા બધા પ્રમાણમાં ન સરળવ્યાં હોત તો કેવું સાફ થાત? કેટલાય માણસો તેનો વેપાર કરી, આજે શ્રીમંત બની જાતિના અને રાજ્યના અલંકારરૂપ બન્યા હોત? વળી એક યા બીજી રીતે તે બેકારી પણ ઓછી કરી શકત, કે જે આજે સારીયે દુનીયાને સતાવી રહી છે; પણ ખેર, આપણું જ ધાર્યું હોમશાં થાય તેવું કયાં છે? વળી જો કોઈ પોતાના ધનથી સંતોષ પામે તો તેને દુન્યવી ડહાપણ મૂર્ખ ઠરાવે છે, કારણ કે તેની નજરમાં મરણાંત સુધી રણવું અને ધનમાં અસંતોષ રાખવો એ જ ખરું ડહાપણ છે. વળી આવા માણસ અને સેવાને બીલકુલ ધનતું નથી, કારણ કે પહેલાનો ઉદ્દેશ ધન મેળવવાનો છે ત્યારે સેવામાં ધનનો ત્યાગ છે. આમ દરેકના રાહ નિરાળા છે, તેથી આ માર્ગ ચુકયો માનવી નથી તો સેવા કરી શકતો કે નથી તો સેવા કરનારની કદર કરી શકતો. તેને મન સેવા જોડેલે કેટલાક બાપકમાઈવાળા અને નવરાં માણસોની પ્રવૃત્તિ. આમ આ મૂર્ખ માણસને આંખે અજ્ઞાનરૂપી પડળ ચડી ગયા હોવાથી, અને ધનના લોભરૂપી વેલ વધી જવાથી તેને ડાહ્યો માણસ મૂર્ખ લાગે છે અને પોતાની મૂર્ખતામાં ડહાપણ જીવે છે. વળી તેને મન કોઈ પૂજ્ય હશે કે નહિ તે ચોક્કસ કહી શકાય નહિ, પણ જો હોય તો તે એવા માણસને પૂજ્ય ગણે છે કે જે પોતાનું સમગ્ર જીવન લક્ષ્મીની આરાધના કરવામાં જ ગાળે અને વધારે અને વધારે લક્ષ્મી સંપાદન કર્યા જ કરે. વળી જે ઘરેથી દુકાને અને દુકાનેથી ઘરે જતો હોય અને જે પોતાની દુકાન કે બજાર સિવાયના દુનિયાના બીજા કોઈ સમાચાર જાણવાની પરવા ન કરતો હોય. વળી આવો માણસ પોતાની જાતને ડાહ્યો માનતો હોવાથી બહારની શિખામણ તેના ઉપર કેટલી અસર કરે એ કહેવું મુશ્કેલ છે; છતાં હું આજે થોડાક શબ્દો કહ્યા વિના રહી શકતો નથી. ધન માટે મેં આટલું બધું લખ્યું છે માટે હું ધનનો વિરોધી છું એમ કોઈ ન માને. હું તો એમ કહેવા માગું છું કે ધન એ સાધન છે; સાધ્ય નથી. મનુષ્યને પોતાના જીવનની અંદર જે સાધ્ય મેળવવાનું છે તેની અંદર દ્રવ્ય મદદ કરે છે, અને તેથી જ આપણે તેને સાધન કહીએ છીએ. જેમ ખાલી કોથળો ટટાર રહી શકતો નથી તેમ અન્ન અને એવી બીજી જરૂરીયાતની વસ્તુ વગર માણસ પોતાની દરજ બજાવી

ભાવનાનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ.

ઇષ્ટ સંયોગ, સમૃદ્ધિયુક્ત વિષયસુખ, સંપદા, તથા આરોગ્ય, દેહ, યૌવન અને જીવિત એ સર્વે અનિત્ય છે.

જન્મ, જરા અને મરણના ભયથી વ્યાપ્ત અને વ્યાધિ વેદનાથી ઘ્રસ્ત એવા લોકને વિષે શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનના વચન થકી અન્યત્ર કયાંય શરણુ નથી.

સંસાર ચક્રમાં ફરતાં એકલાને જન્મ મરણ કરવાં પડે છે, અને શુભાશુભ ગતિમા જવું પડે છે; તેથી આત્માએ એકલા પોતે જ પોતાનું અક્ષય આત્મ-હિત સાધવું.

હું સ્વજનથી, પરજનથી, વૈભવથી અને શરીરથી બુદ્ધો છું એવી જેની નિશ્ચિત મતિ છે તેને શોક સંતાપ થવો સંભવતો નથી.

અશુચિથી ઉત્પન્ન થએલા, અશુચિથી વૃદ્ધિ પામેલા અને અન્યને પણ અપવિત્ર કરનાર એવા દેહનો અશુચીભાવ દરેક સ્થાને ચિંતવવો.

માતા થઇને પુત્રી, ખંડેન, અને ભાર્યા આ સંસારને વિષે થાય છે, તેમ જ પુત્ર થઇને પિતા, ભાઈ અને શત્રુ પણ થાય છે.

જે મિથ્યાદ્રષ્ટિ અવિરતિ, પ્રમાદી અને કષાય યોગને વિષે રૂચિવંત છે

શકતો નથી. આ જરૂરીયાતો ખરીદવાને ધન કામનું છે માટે જ ધન ઉપયોગી છે. એક મનુષ્યને કાશ્મીર જવું હોય તો તેણે કાશ્મીરની ટીકીટ મેળવવા માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, પણ દૈવશક્તિ કાશ્મીરની ટીકીટ આંખને રમ્ય લાગતી હોવાથી, તે માણસ ટીકીટો એકઠી કરવા જ મંડ્યો રહે અને કાશ્મીર જવાનું જ ભૂલી જાય તો આપણે તેને કેવો કહીએ? અહીંયા તે પોતાનું ધ્યેય ભૂલી જઈ સાધનને વળગી રહે છે. તેમ જ મનુષ્યો ફક્ત જીવનપર્યંત ધન મેળવવામાં જ મંડ્યા રહે છે તેઓ પોતાનું ધ્યેય ભૂલે છે અને સાધનને સાધ્ય ગણી આરાધે છે. આ કેવળ મૂર્ખાઈ છે. જે સમગ્ર જીવનને વ્યર્થ બનાવવા પુરતી છે. આમ દરેક મનુષ્યે જાણવું જોઈએ કે આપણે આપણા જીવનની અંદર ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારે વસ્તુ સાધવાની છે અને એ ચારેને માટે તનતોડ મહેનત કરવાની છે.

ભાવનાનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ.

૨૩

તેનામાં મલીન કર્મનો પ્રવાહ ચાલ્યો આવે છે તે માટે તેનો નિરોધ કરવા ચત્ન કરવો.

પુન્ય, પાપને નહિ ગ્રહણ કરવામાં જે મન, વચન, કાયાની વૃત્તિ તે આત્મ પુરૂષોએ ઉપદેશેલો, અત્યંત સમાધિવાળો અને હિતકારી સંવર ચિંતવવા યોગ્ય છે.

જેમ વૃદ્ધિ પામેલો દોષ લાંઘનથકી ચત્નવડે ક્ષીણ થાય છે તેમ એકઠાં થયેલા કર્મને સંવર યુક્ત પુરૂષ તપવડે કરી ક્ષીણ કરી નાંખે છે.

ઉર્ધ્વ, અધો અને તીરછા લોકનું સ્વરૂપ, તેનો વિસ્તાર, સર્વાત્ર જન્મ મરણ, રૂપી દ્રવ્ય અને ઉપયોગનું ચિંતવન કરવું.

જેમણે અંતરંગ શત્રુઓને છૂટ્યા છે એવા જિનેશ્વરોએ જન્મતના હિતને માટે આ ચારિત્ર ધર્મ સારી રીતે પ્રરૂપેલો છે, તેમાં જે રક્ત થયેલા છે તે સંસાર-સમુદ્રને લીલા માત્રમાં પાર પામેલા સમજવા.

મનુષ્યપણું, કર્મભૂમિ, આયદેશ, ઉત્તમકૃણ, આરોગ્યતા. અને દીર્ઘાયુષ પ્રાપ્ત થયે છે; તેમજ શ્રદ્ધા, સહસુરૂપો, અને શાસ્ત્રશ્રવણ આદિ સામગ્રી વિદ્યમાન છે તે પણ સમ્યક્ત્વ અતિ હુલ્લ છે.

સેંકડો ભવે એવું હુલ્લ સમ્યક્ત્વ પામીને પણ મોહથી, રાગથી, કુમાર્ગ દેખવાથી અને ગૌરવના વશથી ચારિત્ર પ્રાપ્ત થવું અતિ હુલ્લ છે.

તે ચારિત્રરત્ન પામીને ઈંદ્રિય, કષાય, ગૌરવ, અને પરીપહ રૂપ શત્રુથી વિહ્વળ થયેલા જીવને વૈરાગ્ય માર્ગમાં વિજ્ય મેળવવો એ અત્યંત કઠીન છે.

તેટલા માટે પરિપહ, ઈંદ્રિય અને ગૌરવ ગણના નાયક એવા કષાય શત્રુઓ-ક્ષમા, મૃદુતા રૂણતા, અને સંતોષ વડે કરીને વીર પુરૂષોએ જય કરવો.

કષાયના ઉદય નિમિત્ત અને ઉપશાંતિના નિમિત્ત સમ્યજ રીતે વિચારીને ત્રિકરણ શુદ્ધિથી તેમનો અનુકંમે ત્યાગ અને આદર કરવો.

‘દશવિધ ધર્મ’

ક્ષમા, મૃદુતા, રૂણતા, પવિત્રતા, સંયમ, સંતોષ, સત્ય, તપ, બ્રહ્મચર્ય અને નિષ્પરિગ્રહતા એ રીતે દશવિધ ધર્મ વિધિ સેવવા યોગ્ય છે.

ધર્મનું મૂળ દયા છે. ક્ષમારહિત માણસ દયાને સારી રીતે આદરી શકતો નથી તે માટે જે ક્ષમા આપવામાં તત્પર છે તે ઉત્તમ ધર્મને સાધી શકે છે.

સર્વ ગુણો વિનયને આધીન છે, અને વિનય મૃદુતાને આધીન છે, જેમાં સંપૂર્ણ મૃદુતા વસી છે તે સર્વગુણસંપન્ન થાય છે.

૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રૂઢીતા વિનાનો કોઈ શુદ્ધિને પામતો નથી. અશુદ્ધ આત્મધર્મ આરાધી શકતો નથી, ધર્મ વિના મોક્ષ નથી અને મોક્ષવિના ણીળું પરમસુખ નથી.

જે ઉપકરણ, આહાર પાણી, અને દેહને આશ્રીને દ્રવ્યશૌચ કરવો ઘટે તે ભાવશૌચને બાધક ન પહોંચે તેમ ચત્નથી કરવો યોગ્ય છે.

હિંસાહિંક પંચાશ્રવથી વિરમવું, પાંચે ઇંદ્રિયોનો નિગ્રહ કરવો, ચાર કષાયનો જય કરવો અને મન-વચન-કાયાના ત્રણ દંડથી વિરમવું એમ સંયમ ૧૭ પ્રકારે છે.

બાન્ધવ, ધન અને ઇંદ્રિય સુખના ત્યાગથી જેણે ભય અને વિગ્રહ ત્યજ્યા છે અને અહંકાર, મમકાર ત્યજ્યા છે એવા ત્યાગી સાધુ જ નિર્ગંથ કહેવાય છે.

પૂર્વાપર અવિરૂદ્ધ વચનનો ઉચ્ચાર કરવો અને તન, મન, વચનની એકતા અકુટિલતા આદરવી એમ ચાર પ્રકારનું સત્ય શ્રી જિનેશ્વરના શાસનમાં કહ્યું છે. અન્યત્ર કહેલું નથી.

અનશન (આહાર ત્યાગ), ઉનોદરી (આહારમાં ઓછાશ કરવી), વૃત્તિ સંક્ષેપ (નિયમિત રહેવું), રસત્યાગ, કાયકલેશ, (શીત તાપાદિ સમભાવે સહેવાં) અને સંલીનતા (સ્થીરાસને રહેવું) એ છ પ્રકારનો બાહ્યતપ કહ્યો છે.

પ્રાયશ્ચિત્ત (પાપની અલોચના) ધ્યાન, વૈયાવચ્ય, વિનય, કાર્યોત્સર્ગ અને સ્નાધ્યાય. એ રીતે અભ્યંતર તપ છ પ્રકારનો છે.

દીવ્ય તથા ઔકારિક કામલોગ સંબંધી સુખ થકી ત્રિવિધે ત્રિવિધે નિવર્તવું. એવી રીતે બ્રહ્મચર્ય અહાર પ્રકારનું છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાનીઓ નિશ્ચયથી મૂર્છાને જ પરીગ્રહ કહે છે, તેથી વૈરાગ્યના અર્થોને નિષ્પરીગ્રહતા-નિષ્પૃહતા એ પરમ ધર્મ છે.

પૂર્વોક્ત દશવિધ ધર્મનું સદા સેવન કરનારને અત્યંત નિવિડ થયેલા પણ રાગદ્વેષ અને મોહનો અલ્પકાળમાં ક્ષય થાય છે.

અહંકાર અને મમકારના ત્યાગથી અતિ દુર્જય, ઉદ્ધત અને પ્રળા એવા પરીપ્રહ, ગૌરવ કષાય તથા મન વચન કાયાના દંડ અને ઇંદ્રિયોના સમૂહને યોગી પુરૂષો હણે છે,

સ૦ કે૦ વિ૦

શ્રી કલ્પસૂત્ર વાંચન માટે શું કરવું ?

પર્યુષણ અને કલ્પસૂત્ર વાંચન સંબંધી એક નિર્ણય થવાની જરૂર.

આ વર્ષ શ્રાવણ વદિ ૧૨ શુક્રવાર અઠાધધર ને કાદરવા શુદ્ધ ૪ શુક્રવાર સંવત્સરીપર્વ એ માટે એક નિર્ણય થયેલ હોવા છતાં, શ્રાવણ વદિ ૩૦ સૂર્યગ્રહણ હોવાથી ગ્રહણ શરૂ થયા પહેલાં સવાર્યાઠ પહેલાં કલ્પસૂત્ર પ્રથમ વ્યાખ્યાન અને ગ્રહણ મોક્ષકાલ એ વાગે થતાં બીજું વ્યાખ્યાન વાંચવું એવો નિર્ણય અત્રે તેમજ અમુક બીજા સ્થળે થયેલ જાણવામાં છે; છતાં પેપરોદ્ધારા જાણવામાં આવેલ છે કે વદિ ૩૦ ના રોજ અસંજાય ગણી શ્રાવણ વદિ ૧૪ ના રોજ કલ્પસૂત્ર વાંચનની શરૂઆત કરવી તેવા પણ નિર્ણયો જણાય છે. એમ લિખ લિખ મતોને લઈને કદાચ કલ્પસૂત્ર વાંચન થાય તેમ જણાય છે, તો સકલ હિંદના સકલ મુનિમહારાજઓ અને શ્રીસંઘોએ જલદીથી એકમત થઈ એક નિર્ણય ઉપર આવવા એમ વિનંતિ કરીએ છીએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

અધ્યાત્મ મહાવીર-પર્યુષણા ક્ષમાપના - પ્રકાશક ભાયાણી હરિલાલ જીવરાજ કાપરીયા-ભાવનગર કિંમત ૭ આના. શ્રી મહાવીરદેવતું આધ્યાત્મિકદષ્ટિએ મૂળ લેખક ગોકુળદાસ નાનજી ગાંધીએ જે અવલોકનયુક્ત તે જુદા જુદા ગ્રંથોના આધારે આ નિબંધ લખ્યો છે. અરેખરી રીતે તો વિશુદ્ધ આત્મા એજ મહાવીર પ્રભુ છે એમ નિશ્ચયદષ્ટિથી જ આ લેખ આલેખેલો છે. બીજામાં શ્રી પર્યુષણા ક્ષમાપના એ સ્થાનકવાસી મુનિ કાનજી સ્વામીયું એક વ્યાખ્યાન છે. શ્રી સૂત્રકૃતાંગ, બૃહત્કલ્પ વગેરે સૂત્રોની સાદત આપી લેખ વાંચવા યોગ્ય બતાવેલો છે. પ્રકાશકે બંને સંગ્રહ એ ગ્રંથમાં આપી યોગ્ય કર્યું છે.

શ્રી આદર્શ જૈનરત્નો-લેખક જીવનલાલ જગનલાલ સંઘવી. ધમ્મીલકુમાર, તરંગવતી, ચંદ્રશેખર દાનવીર રત્નપાળ, અભયસિંહ-માનસિંહ. આ કથાઓ એક યા બીજી રીતે જુદા જુદા ગ્રંથોમાં પ્રકટ થયેલ છતાં એક સાથે ઉપરોક્ત પાંચે કથાઓ સાદી અને સરલ ભાષામાં આ ગ્રંથમાં પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. હાલ આ રીતે ટુંકી ટુંકી કથાઓ પ્રકટ કરવાનો જૈન લેખકો તરફથી પ્રચાર થયો છે અને તે બાળક બાળકીઓના શરૂ-આતના કથાવાંચન તરીકે ઉપયોગી છે. આ છુકમાં તેવો ઉપયોગી સંગ્રહ છે. કિંમત આઠ આના. પ્રકટકર્તાને ત્યાંથી. અમદાવાદ, પંચભાઈની પોળ.

કર્પૂર કાવ્ય કલ્લોલ-(ભાગ ૧-૨-૩-૪) જેમાં ચૈત્યવંદન, સ્તવનો તથા સ્તુતિઓ પ્રથમ ભાગમાં, બીજા ભાગમાં ગહુલી સંગ્રહ, ત્રીજામાં સંજયપદ સંગ્રહ તથા ચોથા ભાગમાં ભજન ઉપદેશક પદ સંગ્રહ આપવામાં આવેલ છે. આ ચારે ભાગમાં કેટલાક પૂર્વાચાર્યકૃત અને વિશેષમાં મુનિરાજ શ્રી લલિતવિનયજી મહારાજે પોતાના હૃદયોદ્ધાસથી

૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વતઃ બનાવેલ છે તે આખો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપી તે પોતાના પૂજ્યપાદ ગુરુરાજ શ્રી શાંતિમૂર્તિ કપૂરવિજયજી મહારાજનું નામ આપી આ પુસ્તકમાં ગુરુશ્રીની પ્રતિકૃતિ સાથે આપી ગુરુભક્તિ બજાવી છે. એકંદરે સંગ્રહ ઉપયોગી તથા રસમય ચુંટણી જેવો કરી પ્રકટ કરેલો છે. છપાઇ કામળ વગેરે પણ કામ સારું થયું છે, પ્રકટકર્તા શ્રી કપૂર પુસ્તકાલય-સમૌ (ગુજરાત).

શ્રી પ્રભુને ચરણે—પ્રકાશક-ભાયાણી હરિલાલ જીવરાજ કાપડિયા-ભાવનગર. કિંમત ચાર આના. આત્મસાધન, અમૃત્ય તત્ત્વવિચાર, પરમપદ પ્રાપ્તિ ભાવના, લોકલોક રહસ્ય પ્રકાશ, બ્રહ્મચર્ય વિષે સુભાષિત, ભક્તિ રહસ્ય, આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર વગેરે વિષયો ઉપર પદ અને ટુંકાણમાં સંગ્રહ કરી વિવેચનો ટુંકામાં આપેલા છે જે મનન કરવા જેવા છે. બાઇબીંગ અને છપાઇ કામ પણ વસ્તુને શોભે તેવું આપેલ છે.

શેઠ દેવકરજી મુળજી શ્રી સોરઠ વીશાશ્રીમાળી જૈન બોર્ડીંગ હાઉસનો બીજો વાર્ષિક રિપોર્ટ તથા હિસાબ—તા. ૧-૬-૩૦ થી તા. ૩૧-૫-૩૧ સુધી. બોર્ડીંગ ધારાધોરણ મુજબ વ્યવસ્થિત ચાલે છે. હિસાબ અને વહીવટ ચોખવટવાળો છે એમ રિપોર્ટ. ઉપરથી માલમ પડે છે.

પૂજ્ય શ્રી લાલવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ગત અષાડ વદિ ૧૪ રોજ પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજના અનન્ય ભક્ત શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી લાલવિજયજી મહારાજ સવારતા સાડાનવ વાગ્યાને શુભારે કાળધર્મ પામ્યા છે. તેઓશ્રી મૂળ વડોદરાના રહેવાસી હતા. સંવત્ ૧૯૪૯ માં પંજાબ-હુશીયારપુર મુકામે તેમણે પૂજ્યપાદ ન્યાયાંબોનિધિ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી વિજયાનંદસુરિ (આત્મારામજી) મહારાજના વરદ શ્રીહસ્તે દીક્ષા લીધી હતી. દીક્ષા લીધા પછી આખી જીંદગી સુધી પૂજ્ય શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજજીના ચરણમાં રહીને તેમની અખંડ ભક્તિ કરી છે એટલું જ નહિ પણ આખા સાધુસમુદાયની તેઓ અથાગ ભક્તિ કરતા હતા. પોતે વર્ષોથી શ્વાસના રોગથી પીડાતા હોવા છતાં પોતાનું દેહ ચાલ્યું ત્યાંસુધી તેમણે પૂજ્ય પ્રવર્તકજી મહારાજજીની તેમજ સાધુસમુદાયની ભક્તિ કરવામાં જરા સરખોય પ્રમાદ ક્યો નથી. જેઓ તેમના પરિચયમાં આવ્યા છે તેઓ તેમના વેદાવચ્ચ ગુણુની એકી અવાજે પ્રશંસા કરે છે. તેઓશ્રી સ્વભાવે સરળ અને ધણા જ ભદ્રિક હતા. પાછળના વર્ષોમાં તેઓશ્રી શ્વાસના વ્યાધિથી વધારે પીડાતા હતા તેમ છતાં છેવટના દિવસોમાં કુદરતી રીતે જ વ્યાધિએ શાંતરૂપ ધારણ કર્યું હતું, જેથી અંતમાં કોષ્ઠપણ જાતની અશાંતિ ભોગવ્યા સિવાય ચાલીસ વર્ષનો વિશુદ્ધ દીક્ષાપર્યાય પાળી તેમણે સીતેર વર્ષની ઉંમરે સમાધિપૂર્વક કાળ કયો છે. એ સદ્ગત મુનિભક્તહૃદયી આત્માને અખંડ શાંતિ મળે એમ ઇચ્છી વિરમીએ છીએ.

શ્રી પાળમહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદળ મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જૈન તે માટે અગ્નિ નથી. ચૈત્ર માસ અને આસો માસમાં આવતા ઓળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદળમહારાજની આરાધના કરાય છે. એ અઠાઇના દિવસોમાં શ્રી નવપદળ મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે, તેવા શ્રી પાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે, તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઇડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, આશો શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમા સુધીમાં લેનારને એ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

શ્રી નવપદળની પૂજા. (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તક્ષીન થઈ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી મહારાજકૃત નવપદળની પૂજા અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદળનું મંડલ તે તે પહેના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદળનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ધણા સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચંદ્ર મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેના સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજકૃત નવપદળ પૂજાઓ પણ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામ જ ન્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગિતા અને આરાધના માટે તે કહેવું જ શું? શ્રી નવપદળ આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એકઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં ગુરુમહારાજની છબી, નવપદળ મહારાજનું મંડલ તે યંત્ર આ ભુક્તમાં દાખલ કરેલ હોય આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય તેનું નથી. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

ઉપરોક્ત બંને ભુક્તો સાથે લેનારને (આશો શુદ્ધ ૧૫ સુધીમાં) રૂ. ૩-૦-૦ (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે મળી શકશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ સુ. વીર સં. ૨૪૫૯. આવણ. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૧ લો.

તટસ્થ.

‘તટસ્થ’ એ શબ્દ અર્થહીન છે, વાણીની દુનિયામાં એ નપુંસક છે. જ્યારે આ સ્તબ્ધ જગત સન્મુખ મહા કોયડાઓ ઉભા છે, ત્યારે કોઈ વીર્યવાન નર ‘નિષ્પક્ષ’ રહી શકે જ નહિ. એવા પુરૂષને એના સિદ્ધાંતો હોય છે; એ અણુનમ સિદ્ધાંતોની રક્ષા કરતો ઉભો હોય છે, એ ગર્જે છે; એ એની વિચારણાનાં આંદોલનો ઉભાં કરે છે; એ નિર્ભી-કપણે જગતની સમસ્યાઓના ઉકેલમાં પોતાનો ફાળો આપે છે.

“વિવેક-બુદ્ધિના શાસન અનુસાર તમે નિરૂપયોગી વાણી બલે ન વહો; વાણીદ્વાર ઉપર મૌનનું તાણું તમે બલે મારો, પરંતુ આજે ‘તટસ્થ’ કેમ રહી શકાય? આજે, જ્યારે જખ્મી જગત આશાયેશ માગે છે, જ્યારે પીડિત માનવજાત પીડન મુક્તિના માર્ગો શોધે છે, ત્યારે કોણ પોતાનાં સ્થાપિત જીવનસૂત્રો વિનાનો રહી શકે? ‘તટસ્થ’ રહેવું, અભિપ્રાયવિહિન ઉભવું, સિદ્ધાંતવિહોણું જીવવું એ કાયરનું કામ છે.”

‘આશાવાદનાં કાવ્યો’ માંથી